

Grey Scale #13

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
im. gen. broni Karola Świerczewskiego

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI WOJSK ŁĄCZNOŚCI

JAWNE

ASG wewn. 3380/78

Egz. Nr 1

Płk dypl. Henryk KITROWSKI

ORGANIZACJA ZABEZPIECZENIA
MATERIAŁOWO-TECHNICZNEGO WOJSK
W ZAKRESIE ŁĄCZNOŚCI

(armia-dywizja-pułk)

Skrypt

BIBLIOTEKA NAUCZNA ASG WP
Katedra Taktyki Wojsk Łączności

43588

WARSZAWA

WRZESIEŃ

1978

371-

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

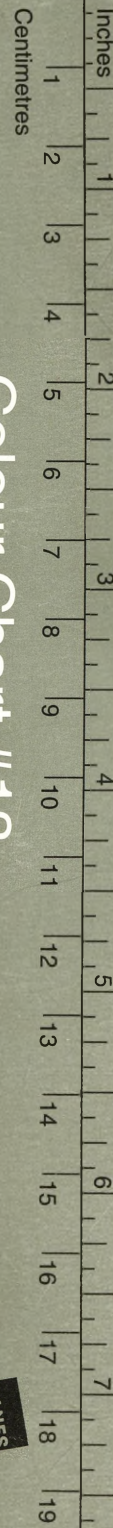
Magenta

White

3/Color

Black

Colour Chart #13

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
im. gen. broni Karola Świerczewskiego

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI WOJSK ŁĄCZNOŚCI

JAWNE

ASG wewn. 3380/78

Egz. Nr 1

Płk dypl. Henryk KITKOWSKI

ORGANIZACJA ZABEZPIECZENIA
MATERIAŁOWO-TECHNICZNEGO WOJSK
W ZAKRESIE ŁĄCZNOŚCI

(armia-dywizja-pułk)

Skrypt

BIBLIOTEKA WARSZAWA 280 WP
Katedra Taktyki Wojsk Łączności

43588

WARSZAWA

WRZESIEŃ

1978

371-

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP
im. gen. broni K. Świerczewskiego

WYDZIAŁ WOJSK ŁĄCZNYCH
KATEDRA TAKTYKI WOJSK ŁĄCZNOŚCI

JAWNE

ASG wewn. 3380/78

PRZEKLASYFIKOWANO

Protokół Nr 12657

ZATWIERDZAM

SZEF

KATEDRY TAKTYKI WOJSK ŁĄCZNOŚCI

/-/ płk mgr inż. Kazimierz PATKOWSKI

~~DO DZYT KU
SŁUŻBOWEGO~~

1

Egz.nr

Płk dypl. Henryk KITKOWSKI

ORGANIZACJA ZABEZPIECZENIA MATERIAŁOWO-
TECHNICZNEGO WOJSK W ZAKRESIE ŁĄCZNOŚCI

/armia-dywizja-pużk/

SKRYPT

~~MINISTERSTWO OBRONY I
Kampania Wojska Polskiego~~

~~43588~~

WARSZAWA

Wrzesień

1978 r.

SPIS TREŚCI

	Str.
WSTĘP	5
I. OGÓLNE ZASADY ZABEZPIECZENIA MATERIAŁO- WO-TECHNICZNEGO ŁĄCZNOŚCI	6
II. ORGANIZACJA ZAOPATRYWANIA WOJSK W SPRZĘT I MATERIAŁY ŁĄCZNOŚCI	14
A/ Źródła zaopatrywania oraz zasady rozmieszczania składów i magazynów łączności	15
B/ Rodzaje zapasów oraz ich urzutowa- nie	18
C/ Zaopatrywanie oraz dowóz sprzętu i materiałów łączności	23
III. ORGANIZACJA ZABEZPIECZENIA TECHNICZNEGO SPRZĘTU ŁĄCZNOŚCI	26
A/ Obsługiwanie techniczne sprzętu łączności	26
B/ Zasady wykonywania remontów sprzętu łączności	28
C/ Pododdziały /warsztaty/ remontu sprzętu łączności	31
D/ Organizacja remontu sprzętu łączności.	37
IV. PLANOWANIE ZABEZPIECZENIA MATERIAŁOWO- TECHNICZNEGO ŁĄCZNOŚCI	44
BIBLIOGRAFIA	53

ZAŁĄCZNIKI:

- Nr 1 - Orientacyjne wskaźniki /współczynniki/
prognozowania strat w podstawowych
grupach sprzętu łączności 55
- Nr 2 - Struktura organów zabezpieczenia ma-
teriałowego i technicznego wojsk łącz-
ności w armii ogólnowojskowej 56
- Nr 3 - Urzutowanie polowych składów /magazy-
nów/ i pododdziałów /warsztatów/ remon-
tu sprzętu łączności w armii ogólnowoj-
skowej 57
- Nr 4 - Wykaz materiałów łączności urzutowanych
na poszczególnych szczeblach dowodzenia. 58
- Nr 5 - Urzutowanie zapasów materiałów eksplo-
atacyjnych i konserwacyjnych oraz czę-
ści zamiennych sprzętu łączności 59
- Nr 6 - Urzutowanie i potrzeby /limity zuży-
cia/ kompletów remontowych do sprzętu
łączności 60
- Nr 7 - Harmonogram obsługi technicznego
sprzętu łączności 61
- Nr 8 - Charakterystyka warsztatów łączności .. 62
- Nr 9 - Ilość i typ warsztatów łączności na
poszczególnych szczeblach dowodzenia .. 64
- Nr 10 - Moc produkcyjna organów remontowych
poszczególnych szczebli dowodzenia ... 65
- Nr 11 - Pracochłonność remontów bieżących i
średnich sprzętu łączności w warunkach
polowych 67

- Nr 12 - Maksymalny czas remontu określonego egzemplarza sprzętu łączności, który może być wykonywany przez organa remontowe wojsk łączności na poszczególnych szczeblach dowodzenia 68
- Nr 13 - Średnie dobowe możliwości remontowe organów remontowych wojsk łączności na poszczególnych szczeblach dowodzenia.. 69
- Nr 14 - Wykaz ukończenia i stanu technicznego sprzętu łączności w ... armii 70
- Nr 15 - Wykaz stanu i urzutowania zapasów materiałowych w ... armii na dzień... 71
- Nr 16 - Organizacja zaopatrywania w sprzęt i materiały łączności... armii w okresie od ... do 72
- Nr 17 - Wykaz stanu technicznego i zabezpieczenie remontu sprzętu łączności w ... armii 73

W S T Ę P

Współczesne związki i oddziały charakteryzują się dużym nasyceniem różnorodnego uzbrojenia, sprzętu technicznego i transportu. Stąd też powodzenie działań bojowych zależy będzie od umiejętnego wykorzystania walorów uzbrojenia i sprzętu oraz utrzymania go w stanie pełnej sprawności technicznej i gotowości bojowej.

Technizacja współczesnej armii w równej mierze dotyczy wojsk łączności. W skład sprzętu łączności wchodzi zarówno urządzenia o prostej budowie i małych wymiarach, jak i aparatura bardzo złożona, zamontowana na kilku samochodach.

Środki i urządzenia łączności stanowią materiałną bazę systemów łączności związków i oddziałów, a tym samym wywierają duży wpływ na sprawność obiegu wiadomości w procesie dowodzenia wojskami. Toteż efektywność wykonania zadań stojących przed wojskami łączności na każdym szczeblu dowodzenia zależy od ilości i stanu technicznego sprzętu łączności, zaopatrywania oddziałów i pododdziałów łączności w materiały eksploatacyjne i części zamienne oraz od sprawnego działania organów zaopatrzeniowych i remontowych łączności.

W niniejszym skrypcie przedstawiono zasadnicze problemy z zakresu organizacji zaopatrywania wojsk w sprzęt i materiały łączności oraz zabezpieczenia stanu technicznego sprzętu łączności, a także zasady planowania zabezpieczenia materiałowego

technicznego łączności w okresie działań wojennych. Powyższa problematyka jest przedstawiona głównie na szczeblu armii, dywizji /DZ, DPanc/ i pułku oraz ująmuje niektóre normatywne dane i zasady działania na szczeblu frontowym. Oprócz części opisowej, szereg danych przedstawiono w formie tabel i przykładowych dokumentów.

I. OGÓLNE ZASADY ZABEZPIECZENIA MATERIAŁOWO-TECHNICZNEGO ŁĄCZNOŚCI

Zabezpieczenie materiałowo-techniczne łączności stanowi integralną część szeroko rozumiane - go, wszechstronnego tyłowego zabezpieczenia wojsk. Treścią zabezpieczenia materiałowo-technicznego łączności jest całokształt przedsięwzięć podejmowanych w celu utrzymania sprzętu łączności w stałej sprawności technicznej i gotowości do użycia w każdej sytuacji. Ciągła i sprawna realizacja przedsięwzięć wchodzących w zakres zabezpieczenia materiałowo-technicznego łączności posiada bezpośredni i częstokroć decydujący wpływ na poziom wykonania zadań przez pododdziały i oddziały łączności. Zasady zabezpieczenia materiałowo-technicznego są takie same na wszystkich szczeblach dowodzenia, natomiast zakres zadań będzie zróżnicowany. Różnić się on będzie wielkością dysponowanych sił i środków, złożonością pracy oraz wymaganiami kwalifikacyjnymi personelu służb technicznych wojsk łączności.

4

Na zabezpieczenie materiałowo-techniczne wojsk w zakresie łączności składa się:

- zaopatrywanie materiałowo-techniczne w zakresie łączności;
- obsługiwanie techniczne sprzętu łączności;
- remont uszkodzonego sprzętu łączności wraz z ewentualną jego ewakuacją.

Zaopatrywanie materiałowe w zakresie łączności ma na celu uzupełnianie związków, oddziałów i pododdziałów w środki łączności, części zamienne, materiały eksploatacyjne i konserwacyjne oraz druki operacyjno-eksploatacyjne i zaopatrzeniowo-reмонтowe niezbędne do utrzymania sprzętu łączności w pełnej sprawności technicznej i eksploatacyjnej, a także zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemu łączności. Cel ten osiąga się przez zgromadzenie i dostarczanie środków materiałowo-technicznych do wszystkich ogniw wojsk terminowo i systematycznie, w odpowiedniej ilości i określonych rodzajach.

Obsługiwanie techniczne sprzętu łączności ma na celu utrzymanie jego w pełnej sprawności technicznej, tj. w stanie gwarantującym niezawodne działanie w każdej sytuacji. Cel ten osiąga się przez zapewnienie prawidłowej eksploatacji sprzętu łączności i wykonywanie stałych czynności profilaktycznych i konserwacyjno-naprawczych.

Remont sprzętu łączności ma na celu przywrócenie sprawności technicznej poszczególnych urządzeń. Przez remont sprzętu łączności należy również usuwać powstałych w nim uszkodzeń i niespraw-

ności w celu przywrócenia jego zdolności użytkowej. Pododdziały remontowe przeprowadzają również ewakuację uszkodzonego sprzętu łączności. Wykonanie tego zadania zapewnia się poprzez właściwe wykorzystanie i urzutowanie pododdziałów remontowych, utrzymanie stosownych mocy produkcyjnych w zakresie remontu, uzupełnianie zapasów części zamiennych i materiałów naprawczych, odtwarzanie gotowości technicznej pododdziałów remontowych itp.

Efektywność współczesnych środków walki oraz duża intensywność działań bojowych powodują liczne straty w sprzęcie łączności. Straty te mogą być losowe, a także powstawać w wyniku oddziaływania nieprzyjaciela środkami rażenia oraz złożonych warunków terenowych i meteorologicznych. Wielkość strat zależy m.in. od stosowanych środków rażenia, rodzaju działań bojowych, długotrwałości i intensywności pracy sprzętu łączności, warunków terenowych i atmosferycznych itp.

Przewidywane średnie wielkości strat w podstawowych grupach sprzętu łączności na poszczególnych szczeblach dowodzenia zostały przedstawione w tabeli - załącznik nr 1. Dane zawarte w powyższej tabeli należy rozpatrywać jako wskaźniki orientacyjne. Uszkodzenia sprzętu łączności są bardzo zróżnicowane kwalifikujące się do określonego rodzaju remontu, aż do strat bezpowrotnych /jeśli remont jest niemożliwy/.

Remont sprzętu łączności w każdym warunkach działań bojowych stanowi główne źródło ponownego

odzyskania wyeliminowanego z eksploatacji sprzętu.

Realizacja zadań w zakresie materiałowo-technicznego zabezpieczenia wojsk w dziedzinie łączności wymaga posiadania wyspecjalizowanych organów o odpowiedniej strukturze organizacyjno-etatowej, zdolnych do zapewnienia wojskom terminowego zaopatrzenia materiałowego oraz ciągłego utrzymania wysokiej sprawności techniczno-eksploatacyjnej sprzętu łączności.

Organa zaopatrzenia materiałowego i zabezpieczenia technicznego w zakresie łączności działają w jednolitym systemie tyłowego zabezpieczenia wojsk armii. Wyraża się to między innymi w odpowiednim urzutowaniu sił i środków remontowych, organizowaniu punktów zbiórki funduszu remontowego wspólnego dla różnych typów i rodzajów uszkodzonego sprzętu oraz rozwijaniu w rejonach tych punktów pododdziałów remontowych różnych służb technicznych, dostarczaniu środków materiałowych w jednolitym systemie dowozu itp.

Organa spełniające funkcje zaopatrzeniowe i remontowe, ze względu na ich rolę, dzielą się na dyspozycyjne i wykonawcze.

Kierowanie całokształtem organizacji zabezpieczenia materiałowo-technicznego wojsk w zakresie łączności należy do obowiązków szefa wojsk łączności /szefa łączności/ każdego szczebla dowodzenia, a w samodzielnych oddziałach i pododdziałach łączności - do dowódców tych jednostek. Powyższe zadania realizują oni poprzez wyspecjalizo-

wane osoby funkcyjne lub komórki organizacyjne, stanowiące organa dyspozycyjne w zakresie bezpośredniej organizacji zaopatrywania wojsk w materiały łączności i remontu sprzętu łączności.

Na szczeblu armii organem dyspozycyjnym jest wydział zaopatrzenia, eksploatacji i remontu szefostwa wojsk łączności/armii. Na szczeblu dywizji zadania te realizuje jeden z pomocników szefa łączności, a w pułkach funkcję tę sprawuje osobiście szef łączności. W samodzielnych pododdziałach i oddziałach łączności rolę organu dyspozycyjnego spełnia szef służb technicznych/zastępca dowódcy do spraw technicznych/ z podległą mu odpowiednią komórkę służby technicznej.

Do podstawowych obowiązków szefa wojsk łączności /szefa łączności/ i podległych mu organów dyspozycyjnych /względnie wyznaczonych w tym celu pojedynczych osób funkcyjnych/ w zakresie kierowania zabezpieczeniem materiałowo-technicznym łączności należy:

- znajomość aktualnego stanu zabezpieczenia materiałowo-technicznego wojsk łączności oraz ich potrzeb;
- planowanie i organizowanie zabezpieczenia materiałowo-technicznego łączności oraz opracowywanie odpowiedniej dokumentacji;
- sprawowanie nadzoru nad przebiegiem eksploatacji, obsługi technicznego i remontu sprzętu łączności, planowanie wykorzystania sił i środków pododdziałów remontowych oraz organizowanie ewa-

- kuacji uszkodzonego sprzętu łączności;
- kontrolowanie stanu utrzymania, konserwacji i ewidencji sprzętu i materiałów łączności w składach /magazynach/ łączności oraz zaopatrywanie podległych związków /oddziałów/ w materiały łączności;
 - składanie meldunków przełożonym o stanie zabezpieczenia materiałowo-technicznego wojsk w sprzęt i materiały łączności;
 - udzielanie wytycznych szefom łączności podległych szczebli dowodzenia /z upoważnienia szefa wojsk łączności armii/.

Do organów wykonawczych w pionie zaopatrzenia materiałowego łączności zalicza się polowe składy łączności i magazyny łączności, które mają charakter ruchomy. Są one przeznaczone do gromadzenia, ewidencji, przechowywania oraz wydawania środków materiałowych, a także przyjmowania zdobytych i niesprawnych środków łączności w celu dalszej ich ewakuacji. Wchodzą one w skład tyłowych jednostek zaopatrzeniowych, które podlegają kwatermistrzowi /zastępcy dowódcy związku, oddziału/. Fachowe kierownictwo i nadzór nad ich działalnością oraz dysponowanie ich zapasami należy do zadań szefa wojsk łączności /szefa łączności/ odnośnego szczebla dowodzenia.

Organami wykonawczymi w pionie zabezpieczenia technicznego są pododdziały /warsztaty/ remontu sprzętu łączności. Służą one do udzielania pomocy podczas obsługi technicznej oraz do

wykonywania prac związanych z ewakuacją i remontem sprzętu łączności uszkodzonego podczas działań bojowych.

Na szczeblu dywizji i armii pododdziały remontu sprzętu łączności wchodzi w skład jednostek remontowych podległych szefom służb technicznych. Natomiast w oddziałach ogólnowojskowych i rodzajów wojsk wchodzi one w skład ich organicznych pododdziałów łączności. Szef wojsk łączności /szef łączności/ jest odpowiedzialny za ich wyposażenie warsztatowe i szkolenie specjalistów, zaopatrywanie w części zamienne, materiały eksploatacyjne i dokumentację remontową oraz sprawuje nadzór nad kolejnością, jakością i terminowością wykonywania remontów.

W samodzielnych pododdziałach i oddziałach łączności znajdują się organiczne pododdziały remontu sprzętu łączności, które podlegają zastępcom dowódców ds. technicznych i wykonują zadania jedynie na korzyść swych jednostek.

Jak z powyższego wynika, szef wojsk łączności /szef łączności/ kieruje pracą polowych składów /magazynów/ łączności i określonych pododdziałów remontu sprzętu łączności przy ścisłym współudziale dowódców tyłowych jednostek zaopatrzeniowych i remontowych. Jednocześnie zadania dotyczące zabezpieczenia materiałowo-technicznego w zakresie łączności są realizowane w ramach zabezpieczenia tyłowego wojsk; w związku z powyższym, wiele przedsięwzięć z tej dziedziny musi być koordynowanych

przez kwatermistrza i szefa służb technicznych odnośnego szczebla dowodzenia.

W układzie kwatermistrz - szef wojsk łączności /szef łączności/ współpraca polega na:

- uzgadnianiu rozmieszczenia i pracy składu /magazynu/ łączności;
- uzyskiwaniu informacji o stanie zapasów materiałów łączności w składzie /magazynie/ łączności;
- uzgadnianiu zapotrzebowań na transport i terminów dowozu środków materiałowych łączności;
- korygowaniu planu dowozu środków materiałowych zgodnie z aktualnymi potrzebami i warunkami sytuacji operacyjnej /bojowej/.

W układzie szef służb technicznych - szef wojsk łączności /szef łączności/ współpraca polega na:

- uzgadnianiu rozmieszczenia i pracy pododdziałów remontowych sprzętu łączności;
- przedstawianiu danych o ilości i stanie technicznym sprzętu łączności oraz stanie zaopatrzenia w części zamienne i materiały naprawcze;
- organizowaniu ewakuacji i remontu pojazdów oddziałów i pododdziałów łączności;
- uzgadnianiu potrzeb remontowych sprzętu łączności;
- opracowywaniu danych do planu zabezpieczenia materiałowo-technicznego związku /oddziału/.

Strukturę organów zabezpieczenia materiałowego i technicznego wojsk łączności w armii ogólnowojskowej przedstawiono w załączniku nr 2.

II. ORGANIZACJA ZAOPATRYWANIA WOJSK W SPRZĘT I MATERIAŁY ŁĄCZNOŚCI

U podstaw organizacji zaopatrywania wojsk w sprzęt i materiały łączności leżą następujące kryteria:

- organizacja zaopatrywania jest ściśle powiązana z podległością stosowaną w systemie dowodzenia;
- kompetencje w zakresie zaopatrywania są przyporządkowane szefom łączności poszczególnych szczebli dowodzenia.

Kryterium tym odpowiada organizacja zaopatrywania zarówno w okresie pokoju, jak i wojny. System pokojowy zaopatrywania wojsk stanowi podstawę rozwinięcia - do planowanych rozmiarów - systemu wojennego.

Różnica między pokojowym a wojennym systemem zaopatrywania polega przede wszystkim na tym, że pierwszy jest jednolity dla całych sił zbrojnych, natomiast w okresie wojny obowiązują dwa odrębne systemy zaopatrywania: dla wojsk operacyjnych i wojsk OTK. Powiązania między nimi występują jedynie na szczeblu centralnym, którym jest wspólny organ zaopatrzenia technicznego szefostwa wojsk łączności MON.

Przejęcie z organizacji pokojowej na wojenną zabezpiecza się ewidencyjnie i przez utrzymanie na odpowiednim poziomie zapasów, a ponadto jest realizowane przez formowanie odpowiednich jednostek wykonawczych.

A. Źródła zaopatrywania oraz zasady rozmieszczania składów i magazynów łączności

Źródło zaopatrywania wojsk łączności stanowi:

- sprzęt i materiały znajdujące się w dyspozycji organów zaopatrzenia poszczególnych szczebli dowodzenia /w składach i magazynach/;
- sprzęt i materiały przydzielone przez organa zaopatrzenia szczebla nadrzędnego;
- sprzęt wyremontowany;
- części zamienne i wyremontowane zespoły aparatury łączności zdemontowane ze sprzętu zakwalifikowanego do strat bezpowrotnych;
- sprzęt i materiały uzyskane przy współudziale organów zdobyczy wojennych. Zdobyczne środki łączności mogą być użyte tylko po dokładnym sprawdzeniu i za zgodą szefostwa wojsk łączności frontu /armii/.

Po zakończeniu operacji wojsk frontu źródłem zaspokojenia potrzeb w zakresie sprzętu i materiałów łączności są dostawy z kraju.

Na szczeblu armii występuje połowy skład sprzętu łączności, który jest wydzielany z okręgowej składnicy sprzętu łączności. Przegrupowanie tego składu do planowanego rejonu rozwinięcia /w rejonie wyjściowym do operacji/ odbywa się w myśl ogólnych założeń planu operacyjnego rozwijania sił zbrojnych, którym kieruje Sztab Generalny. Po osiągnięciu nakazanego rejonu, skład ten staje się inte-

gralną częśćią składową ruchomej bazy armii, która jest podporządkowana kwatermistrzowi armii.

Polowy skład sprzętu łączności pod względem organizacyjnym i administracyjno-gospodarczym podlega szefowi ruchomej bazy armii, a pod względem specjalistycznym - to jest w odniesieniu do przechowywania, wydawania i przyjmowania zapasów - szefowi wojsk łączności armii. Organizację polowego składu sprzętu łączności armii przedstawia poniższa tabela.

Lp.	Wyszczególnienie	Stan osobowy					Transport				
		Oficerów	Chorążych	Podoficerów	Szeregowych	Ogółem	Sam. osob. teren.	Sam. cięż. szos.	Przyczepy	Kuchnie	Zbiorniki
1	Kierownictwo	1		1	1	3					
2	Sekcja przechowywania	2		3	9	14					
3	Druż. transp. gosp.			1	7	8	1	5	4	1	1
	Razem:	3		5	17	25	1	5	4	1	1

Ruchoma baza armii - w ramach której rozmieszcza się PSSt - pierwszego rzutu operacyjnego frontu podczas przygotowania operacji rozmieszcza się w pobliżu dróg kołowych w odległości 40-60 km od linii styczności z nieprzyjacielem w gotowości do przegrupowania na głównym kierunku uderzenia.

Środki i materiały łączności w PSSł armii przechowuje się załadowane na samochodach oraz częściowo w namiotach. Samochody mogą mieć jednolite lub różnorodne zapasy. Rozmieszcza się je wzdłuż dróg i przesiek w celu ułatwienia wydawania lub przyjmowania sprzętu i materiałów oraz formowania kolumny.

Skład przemieszcza się wraz z pozostałymi elementami RBA, której przesunięcie w czasie operacji zaczepnej planuje się - w zależności od tempa natarcia - raz na 1-2 doby, przy czym ramię dowozu nie powinno przekraczać 100 km /dobowy przebieg samochodów w jednym rejsie nie powinien przekraczać długości trasy 200-250 km/. Podczas przemieszczania PSSł korzysta z dodatkowego transportu, przydzielonego przez szefostwo RBA.

Na szczeblu związku taktycznego /DZ, DPanc/ występuje magazyn łączności, który stanowi część magazynu sprzętu technicznego, wchodzącego organizacyjnie w skład dywizyjnego batalionu zaopatrzenia.

Na rubieży wejścia do walki, dywizyjny punkt zaopatrywania organizowany przez batalion zaopatrzenia - w skład którego wchodzi magazyn techniczny - rozmieszcza się w odległości 25-30 km od przedniego skraju. Całość dywizyjnego punktu zaopatrywania przegrupowuje się do nowego rejonu rozmieszczenia w zasadzie raz na dobę, rozpoczynając je zwykle po wykonaniu przez wojska bliższego dywizji.

Na szczeblu oddziału /pz, pcz/ magazyn łączności, stanowiąc część magazynu sprzętu technicznego, wchodzi organizacyjnie w skład kompanii zaopatrzenia pułku, która organizuje pułkowy punkt gospodarczy. Kompania zaopatrzenia pułku rozmieszcza się w zasadzie za ugrupowaniem bojowym pułku w odległości do 12-15 km od linii styczności z nieprzyjacielem. W toku natarcia kompania zaopatrzenia przemieszcza się w zasadzie dwukrotnie: po wykonaniu zadania następnego pułku i pod koniec dnia walki /po podejściu do rubieży zadania dnia dywizji/.

Zapasy magazynu łączności dywizji /pułku/ dysponuje szef łączności. Rozmieszczenie i przemieszczenie magazynu łączności, jego ochronę i obronę oraz organizację prac załadowczych i wyładowczych określa kwatermistrz poprzez dowódcę batalionu zaopatrzenia /kompanii zaopatrzenia/

W związkach i oddziałach rodzajów wojsk występują etatowe lub nieetatowe magazyny łączności, które wchodzi w skład pododdziałów zaopatrzenia lub pododdziałów łączności.

Rozmieszczenie polowych składów i magazynów sprzętu łączności przedstawiono graficznie w załączniku nr 3.

B. Rodzaje zapasów oraz ich urzutowanie

Zapasy dzielimy wg kryteriów określających ich przeznaczenie. Z punktu widzenia potrzeb wojennych rozróżnia się następujące rodzaje zapasów:

nienaruszalne /mobilizacyjne/ oraz niezniżalne /NZ/.

W okresie pokoju ilość sprzętu łączności znajdująca się w związkach i oddziałach wojsk operacyjnych nie przekracza w zasadzie należności czasu wojennego. Nadwyżki sprzętu w stosunku do należności czasu pokojowego i przeznaczone do pokrycia należności czasu wojennego tworzą tzw. zapasy nienaruszalne /mobilizacyjne/. Zapasy nienaruszalne są planowane, gromadzone i ewidencjonowane według oddzielnych przepisów. Przechowuje się je w magazynach jednostek, dokonujących mobilizacyjnego rozwinięcia własnej jednostki lub innych.

Zapasy niezniżalne obejmują:

- komplety remontowe do poszczególnych rodzajów sprzętu łączności;
- części zamienne aparatury łączności występujące luzem w postaci określonych bloków, zespołów, podzespołów, paneli itp.;
- zestawy eksploatacyjne /tzw. ZIP-y/.
- materiały eksploatacyjne i konserwacyjne jednorazowego użytku;
- druki operacyjno-eksploatacyjne i zaopatrzeniowo-remontowe.

Od szczebla związku taktycznego tworzy się ponadto wymienny fundusz remontowy, /przenośny sprzęt łączności, zespoły prądotwórcze, niektóre bloki aparatury łączności/, który w miarę możliwości będzie gromadzony również i na niższych szczeblach dowodzenia.

W okresie pokoju zapasy niezniżalne dla polowych składów sprzętu łączności armii są gromadzone w okręgowym magazynie sprzętu łączności, a dla polowych składów frontu - w centralnych składach sprzętu łączności. Zapasy są wydzielone i odpowiednio przygotowane do natychmiastowego przekazania mobilizowanym składom polowym.

Zapasy niezniżalne /bez zestawów eksploatacyjnych/ utrzymywane są w opakowaniach trwałych z możliwością transportowania przez etatowe lub przydzielone środki transportowe. W celu zapewnienia szybkiej dystrybucji tych zapasów, zestawy kompletowane są według normy obliczeniowej dla oddziałów i pododdziałów łączności poszczególnych szczebli.

W odniesieniu do większości technicznych środków materiałowych zastosowano agregację zestawową, polegającą na stworzeniu kompletów o określonej ilości różnych części zamiennych niezbędnych do remontu o ustalonym zakresie pewnej ilości egzemplarzy sprzętu łączności podanego typu. Występują komplety remontu bieżącego /nr 1/, średniego /nr 2/ i głównego /nr 3/ dla poszczególnych typów środków łączności, jak i całych aparatowni łączności. Jeden taki komplet służy do wykonania pięciu lub dziesięciu /w zależności od kraju, produkującego dany komplet/ remontów podanego rodzaju.

Części zamienne, nie wchodzące w skład tych kompletów remontowych, występują ponadto luzem w postaci określonych bloków, paneli, zespołów, podzespołów itp.

Potrzeby części zamiennych /w postaci kompletów remontowych i materiałów występujących luzem/ oblicza się wg wielkości przewidywanych strat bojowych i eksploatacyjnych podczas działań wojsk w początkowym okresie wojny. Natomiast urzutowania tych zapasów dokonuje się wg możliwości produkcyjnych warsztatów łączności na poszczególnych szczeblach dowodzenia. W jednostkach remontowych znajdują się części zamienne do remontu sprzętu łączności na zabezpieczenie 30 dni działań bojowych. Ilość tych technicznych środków materiałowych w magazynie łączności na szczeblu oddziału /pz, pcz/ zabezpiecza okres trzech, a na szczeblu związku taktycznego - dwóch dni walki. Składy szczebla armijnego i frontowego dysponują podobnymi zapasami, na okres pięciu dni działań. Ponadto w centralnych składach utrzymuje się zapasy zabezpieczające 60 dni działań wojsk frontu.

Materiały eksploatacyjne i konserwacyjne oraz druki oblicza się na podstawie średnich norm zużycia na dzień działań. Zapasy materiałów eksploatacyjnych i konserwacyjnych oraz druków operacyjno-eksploatacyjnych i zaopatrzeniowo-remontowych utrzymuje się w składach /magazynach/ na każdym szczeblu dowodzenia na okres pięciu dni, co w skali frontu zabezpiecza 20 dni działań bojowych. Ponadto tego rodzaju zapasy przechowuje się w centralnych składach na 50 dni działań.

Niezależnie od ww. zapasów urzutowanych w składach /magazynach/ łączności, w skład każdego

kompletu sprzętu łączności wchodzi zestawy eksploatacyjne /tzw. ZIP-y/, które zapewniają jego eksploatację w ciągu około 30 dni działań bojowych. Zestawy te zawierają materiały eksploatacyjne i konserwacyjne jednorazowego użytku, drobne części zamiennie /np. bezpieczniki, lampy, oporniki itp./ oraz druki operacyjno-eksploatacyjne.

Zapasów pełnych kompletów środków i urządzeń łączności w składach /magazynach/ łączności w zasadzie nie utrzymuje się. Jedynie w polowych składach łączności frontu znajduje się pewna rezerwa sprzętu łączności. W składach łączności może pozostawać tylko czasowo sprzęt zebrany na polu walki lub otrzymany z pododdziałów remontowych do chwili wydania go jednostkom lub do czasu ewakuowania do składów wyższego szczebla dowodzenia.

Wykaz, urzutowanie i wielkość zapasów materiałowych łączności w początkowym okresie wojny /a w okresie pokoju stanowiących zapasy niezniszczone/ zostały przedstawione w tabelach - załączniki nr 4-6.

Orientacyjne średnie zużycie technicznych środków materiałowych łączności podczas działań zaczepnych /bez użycia BMR/ w ujęciu wagowym /w tonach/ wynosi:

a/ na jeden dzień walki:

- w pułku 0,2

- w dywizji 1,5

b/ na operację /prowadzoną w ciągu 12-14 dób/:

- w armii 110

- w froncie 560.

C. Zaopatrywanie oraz dowóz sprzętu i materiałów łączności

Dobowe zużycie materiałów eksploatacyjnych i konserwacyjnych, części zamiennych do remontu sprzętu łączności oraz druków będzie w praktyce różne. Zróżnicowanie to będzie spowodowane charakterem zadań wykonywanych przez poszczególne związki taktyczne; wystąpi również w czasie, a mianowicie w okresie wykonywania zadania bliższego i dalszego przez armię. W każdej sytuacji należy jednak przestrzegać następujących zasad:

- dążyć do odtwarzania pełnych norm zapasów w związkach taktycznych znajdujących się w pierwszym rzucie ugrupowania operacyjnego armii;
- można dopuścić do zmniejszenia się ilości zapasów w związkach taktycznych będących w drugim rzucie i ewentualnie w związkach działających na pomocniczych kierunkach;
- każdy związek taktyczny musi dysponować taką ilością zapasów materiałowych, aby istniała możliwość remontu uszkodzonego sprzętu łączności i jego eksploatacji według potrzeb wykonywanych zadań bojowych.

Podstawowym okresem realizacji zaopatrywania w sprzęt i materiały łączności jest okres przygotowania do operacji. Główny wysiłek w zakresie zaopatrzenia skierowuje się na wyposażenie wojsk w sprzęt łączności oraz uzupełnienie brakujących zapasów materiałowych. W czasie trwania frontowej operacji zaczepnej realizuje się awaryjne /w trybie

doraźnym/ uzupełnianie zapasów niższych szczebli dowódzenia w sytuacjach spowodowanych uderzeniami nieprzyjaciela.

Zaopatruje się w pierwszej kolejności te związki i oddziały, które będą wykonywały główne zadania.

Uzupełnianie zapasów materiałowych w oddziałach może odbywać się pod koniec każdego dnia operacji.

Zaopatrywanie w części zamienne jest realizowane ze szczebla armii w zasadzie całymi kompletami remontowymi. Natomiast związki taktyczne mogą zaopatrywać oddziały - w zależności od zgłoszonych potrzeb - poszczególnymi częściami wchodzącymi w skład kompletów.

Sprzęt łączności, części zamienne, materiały eksploatacyjne i konserwacyjne oraz druki są wydawane z polowego składu sprzętu łączności armii /frontu/ na podstawie zleceń /rozdzielników/ wystawionych przez szefostwo wojsk łączności armii /frontu/. W wyjątkowych przypadkach, kierownik składu może wydać materiały /sprzęt/ na podstawie za potrzebowań jednostek, z tym jednak, że powinien otrzymać ustne zezwolenie szefostwa wojsk łączności armii /frontu/. Według tych samych zasad odbywa się wydawanie materiałów /sprzętu/ z magazynów łączności na szczeblu związku taktycznego i oddziału.

Podstawową zasadę zaopatrywania jest dowóz środków materiałowych w kolejnych ogniach "z góry - w dół", tj. front - armia - dywizja - pułk lub równorzędny oddział gospodarczy. Zasada ta mo-

że ulegać pewnym korektom, a mianowicie możliwe jest pominięcie niektórych szczebli zaopatrywania, co pozwoli na skrócenie drogi i czasu dostarczenia użytkownikom materiałów. To ostatnie dotyczy związków i samodzielnych oddziałów, będących w danym okresie w pobliżu składów armijnych lub frontowych. Związki i oddziały rodzajów wojsk będące w bezpośrednim podporządkowaniu armii lub frontu zaopatrywane są przez ten szczebel dowodzenia, któremu bezpośrednio podlegają.

Etatowy transport polowego składu sprzętu łączności /magazynu łączności/ jest wykorzystywany do użytku wewnętrznego. Wojskom zaś środki materiałowe dowozi się transportem: na szczeblu operacyjnym /armia i front/ - z oddziałów i pododdziałów samochodowo-transportowych armii /frontu/; natomiast na szczeblu taktycznym - z batalionu zaopatrzenia dywizji /k. kompanii zaopatrzenia pułku/. Środki transportowe do dowozu materiałów i sprzętu łączności przydziela kwatermistrz na zapotrzebowanie szefostwa wojsk łączności /szefa łączności/.

Jeśli transport szczebla przełożonego nie może zapewnić dowozu materiałów w terminie, wówczas przełożony organ zaopatrzenia może nakazać użycie transportu podległych związków i oddziałów. Dotyczy to najczęściej związków i oddziałów znajdujących się w drugim rzucie ugrupowania operacyjnego /bojowego/.

Jeśli idzie o dostarczanie wojskom środków łączności trwale zamontowanych na pojazdach, obowiązuje /na etapie zaopatrzenia/ zasada nieroz-

dzielania ich z załogami. Powyższe środki łączności mogą być także bez obsługi i wówczas są pobierane z frontowych lub armijnych składów polowych przez przedstawicieli związków /oddziałów/.

III. ORGANIZACJA ZABEZPIECZENIA TECHNICZNEGO SPRZĘTU ŁĄCZNOŚCI

A. Obsługiwanie techniczne sprzętu łączności

Utrzymanie sprzętu łączności w stałej sprawności technicznej i gotowości bojowej zależy od odpowiednich kwalifikacji personelu obsługującego, a także od ścisłego przestrzegania zasad ujętych w instrukcji pt. "System nadzoru nad stanem technicznym sprzętu łączności". Zasadniczym elementem nadzoru jest zapobiegawczy system obsługiwanie technicznego, który polega na przeprowadzaniu określonych prac i zabiegów przy sprzęcie łączności w ściśle określonych terminach. Ma on na celu:

- utrzymanie sprzętu łączności w stałej i pełnej sprawności technicznej;
- przygotowanie sprzętu do pracy przed przystąpieniem do wykonywania zadania bojowego;
- zapobieganie powstawaniu awarii oraz zapewnienie niezawodności działania w czasie eksploatacji sprzętu łączności;
- usuwanie przyczyn powodujących przedwczesne zużycie elementów, podzespołów i bloków oraz bieżące usuwanie uszkodzeń;
- dostarczanie dowódcom oddziałów /pododdziałów/

łączności i szefom łączności aktualnych danych o stanie sprzętu łączności.

Sprzęt łączności użytkowany we wszystkich związkach, oddziałach i pododdziałach podlega określonemu rodzajowi obsługi technicznego po przepracowaniu ustalonego okresu pracy. Za przeprowadzenie w określonym czasie obsługi technicznego sprzętu łączności ponoszą odpowiedzialność dowódcy oddziałów i pododdziałów łączności oraz szefowie łączności.

Podczas działań bojowych sprzęt łączności jest poddawany następującym rodzajom obsługi technicznego:

- obsługa techniczna nr 1 - które odpowiada w warunkach pokojowych codziennej obsłudze technicznej;
- obsługa techniczna nr 2 - które odpowiada w warunkach pokojowych miesięcznej obsłudze technicznej.

Organizację obsługi technicznego sprzętu łączności /odpowiedzialni wykonawcy, terminy/ i ramowy zakres czynności przedstawiono w załączniku nr 7. Obsługa techniczna wykonuje się w zasadzie w pełnym zakresie i w miejscu, w którym sprzęt aktualnie znajduje się. W wyjątkowo skomplikowanej sytuacji bojowej, jeśli czas przeznaczony na obsługę techniczną jest ograniczony, można je wykonywać etapami /na raty/ w okresie kilku kolejnych dni.

Niezależnie od ww. rodzajów obsługi technicznych, sprzęt łączności po każdorazowej zmianie

miejsca pracy /rejonów rozwinięcia/ podlega kontroli sprawności działania. Przegląd taki zazwyczaj jest wykonywany w toku rozwijania środków i nawiązywania łączności.

B. Zasady wykonywania remontów sprzętu łączności

W warunkach wojny konwencjonalnej wystąpię w sprzęcie łączności uszkodzenia powodowane głównie wybuchami bomb lotniczych, min, pocisków artyleryjskich i broni strzeleckiej. Wystąpię wówczas uszkodzenia konstrukcji nośnych, masztów antenowych, urządzeń sterowania, montażu mechanicznego i elektrycznego oraz kabli i przewodów połączeniowych itp.

24-
W4

W razie użycia przez przeciwnika broni jądrowej /neutronowej/ w sprzęcie łączności wystąpię uszkodzenia o większych rozmiarach, głównie spowodowane przez falę uderzeniową /w wyniku nadmierne go ciśnienia i podmuchu, jak również działania odłamków i innych przedmiotów środowiska/ wysoką temperaturę, promieniowanie świetlne i radioaktywne oraz impuls elektromagnetyczny. W danym przypadku wystąpię w sprzęcie łączności następujące główne uszkodzenia: masztów antenowych, konstrukcji nośnych, urządzeń sterowania, montażu mechanicznego i elektrycznego, materiałów izolacyjnych, lamp elektronowych, półprzewodników i obwodów scalonych.

Remont sprzętu łączności, podobnie jak innego sprzętu technicznego, polega na usunięciu uszkodzeń i doprowadzeniu go do stanu pełnej sprawności technicznej /metodą naprawy lub wymiany uszko-

28

dzonych albo zużytych zespołów, podzespołów oraz części/.

W czasie działań bojowych w odróżnieniu od warunków pokojowych wprowadza się pojęcie remontu polowego w odniesieniu do sprzętu znajdującego się w wyposażeniu wojsk operacyjnych. Wynika to z faktu, że w czasie działań bojowych występuje odmienny charakter uszkodzeń sprzętu łączności i istnieją odmiennie warunki jego remontu oraz dopuszcza się obniżenie parametrów wyremontowanego sprzętu.

W zależności od rodzaju uszkodzeń sprzętu łączności oraz pracochłonności i czynności, które należy wykonać, ażeby przywrócić jego sprawność techniczną, określono trzy rodzaje remontów z tym, że w warunkach polowych wykonuje się remont bieżący i średni.

Remontowi bieżącemu /RB/ podlega sprzęt łączności o drobnych uszkodzeniach. Remont ten obejmuje krótkotrwałe prace regulacyjne, wymianę uszkodzonych części i drobnych podzespołów, usunięcie przerw w połączeniach przewodowych oraz prace blacharsko-spawalnicze konstrukcji nośnych. Wiele prac z zakresu remontu bieżącego mogą wykonywać obsługi sprzętu łączności za pomocą etatowego wyposażenia. Zabiegi bardziej złożone lub wymagające odpowiednich narzędzi i materiałów, wykonuje personel warsztatów remontowych.

Remontowi średniemu /RS/ podlega sprzęt łączności o większych uszkodzeniach. W jego zakres wchodzi prace regulacyjne i demontażowo-montażowe, wymiana części i zespołów /bloków/, prace kontrolno-

pomiarowe i strojeniowe oraz inne prace wymagające specjalnego wyposażenia warsztatowego i aparatury diagnostycznej.

Sprzęt łączności o poważnych uszkodzeniach zostaje zakwalifikowany do remontu głównego /RG/ i jest ewakuowany w zasadzie poza obszar działań wojsk frontu do stacjonarnych zakładów remontowych. Jest to sprzęt łączności, w którym wystąpiły uszkodzenia przekraczające możliwości jego remontu w warunkach polowych.

Sprzęt łączności, w którym w wyniku działań bojowych wystąpiły uszkodzenia o tak dużych rozmiarach, że jego remont jest niemożliwy, zalicza się do strat bezpowrotnych. Ze sprzętu stanowiącego straty bezpowrotne można jedynie wykorzystać sprawne bloki i panele oraz części i materiały do remontu uszkodzonego sprzętu łączności.

Biorąc za podstawę przewidywane orientacyjne straty w sprzęcie łączności /patrz - załącznik nr 1/ na podstawie szacunkowych obliczeń ustalono, że jako straty bezpowrotne należy uznać około 25% sprzętu. Natomiast kwalifikuje się do remontu:

- bieżącego - około 45%
- średniego - około 20%
- głównego - około 10%.

Podstawę zakwalifikowania uszkodzonego sprzętu łączności do odpowiedniego rodzaju polowego remontu - bieżącego i średniego, remontu głównego na zapleczu lub zaliczenia do strat bezpowrotnych są jego rzeczywiste uszkodzenia porównywane z podanymi w tabelach przykładami charakterystycznych uszko-

dzeń odpowiednich grup sprzętu. Porównywanie to przeprowadzają specjaliści łączności organów ewakuacyjnych lub remontowych na podstawie zewnętrznych oględzin i niezbędnych pomiarów uszkodzonego sprzętu łączności.

C. Pododdziały /warsztaty/ remontu sprzętu łączności

Utrzymanie sprzętu łączności w stanie sprawności technicznej zapewnia zorganizowana sieć wykonawczych organów remontowych wojsk łączności, działających w zintegrowanym systemie remontów pionu technicznego wojsk.

Do wykonawczych organów remontowych wojsk łączności na poszczególnych szczeblach dowodzenia należą:

1. W oddziałach organicznych związku taktycznego: 3
 - drużyna remontu sprzętu łączności w kompanii łączności pułku /pz, pcz/;
 - warsztaty łączności w pododdziałach remontowych pa, papłot, br;
 - mechanicy łączności w pozostałych oddziałach i pododdziałach.
2. W związku taktycznym:
 - pluton remontu sprzętu łączności w batalionie remontowym ZT;
 - drużyna remontu sprzętu łączności w plutonie remontowym batalionu łączności ZT.
3. W samodzielnych związkach i oddziałach rodzajów wojsk armii:
 - warsztaty łączności w BROT, BAA, pappanc,

prplot, paplot, BSap, BChem, ppont, brtech,
b.rel, RBA;

- mechanicy łączności w pozostałych oddziałach.

4. Na szczeblu armii:

- kompania remontu sprzętu łączności w armijnej
bazie remontowej /ABR/;

- kompanie remontowe w pułku łączności i pułku
radioliniowo-kablowym.

5. Na szczeblu frontu:

- batalion remontu sprzętu łączności w fronto-
wej bazie remontowej /FBR/;

- pododdziały remontu sprzętu łączności w od-
działach łączności frontu.

(9) /
Zasadnicze wyposażenie organów remontowych
wojsk łączności stanowią warsztaty łączności urzą-
dzone na samochodach, których charakterystykę ujmu-
je załącznik nr 8.

Rodzaje i ilości warsztatów łączności na po-
szczególnych szczeblach dowodzenia są uzależnione
od wielkości i zadań wykonywanych przez określone
organa remontowe, co zostało przedstawione w tabe-
li - załącznik nr 9.

Oddziały, w których występują pojedynczo me-
chanicy łączności, wyposażone są w przenośne przy-
rządy pomiarowe i narzędzia, przewożone w polowych
stacjach ładowania akumulatorów lub samochodami
liniowymi. Organa remontowe poszczególnych szcze-
bli dowodzenia wykonują zadania uwarunkowane wiel-
kością wyposażenia warsztatowego i stanu personelu
technicznego.

Pododdział remontowy oddziału /pz, pcz, pa, paplot itp./ i związku rodzajów wojsk /ABROT, ABAA, ABSap, ABChem itp./ ma za zadanie wykonywanie przeglądów i kontroli stanu technicznego oraz remontów bieżących etatowego sprzętu łączności znajdującego się w danym oddziale /związku/, z wyjątkiem radiostacji średniej mocy i stacji radioliniiowych.

Mechanicy łączności znajdujący się w kompanii remontowej pułku zmechanizowanego /pcz/ wykonują przeglądy stanu technicznego oraz remonty bieżące pokładowego sprzętu radiowego /w czołgach i transporterach opancerzonych/.

Pododdziały remontowe szczebla taktycznego wykonują zadania w zakresie kontroli stanu technicznego i remontów bieżących sprzętu łączności.

Pluton remontu sprzętu łączności z batalionu remontowego dywizji zapewnia:

- remont sprzętu łączności, który przybywa do batalionu remontowego wraz z innymi rodzajami uzbrojenia /czołgi, transportery, wyrzutnie/;
- remont sprzętu łączności dla pododdziałów dywizji nie posiadających własnych warsztatów;
- pomoc w remoncie sprzętu łączności, którego nie wykonały oddziały organiczne dywizji.

Natomiast drużyna remontu sprzętu łączności plutonu remontowego batalionu łączności dywizji nadzoruje stan techniczny i wykonuje remont sprzętu łączności znajdującego się w wyposażeniu batalionu. W wyjątkowych sytuacjach, na polecenie szefa łącz-

ności dywizji może wykonywać zadania na korzyść innych oddziałów i pododdziałów dywizji.

Pododdziały remontowe oddziałów łączności armii /pł, prlk/. i frontu /Bł, BRL, pł/ zapewniają remonty bieżące i część remontów średnich etatowego sprzętu łączności oraz jego okresowe przeglądy i kontrolę techniczną.

Kompania remontu sprzętu łączności armijnej bazy remontowej wykonuje usługi na korzyść podległych związków i oddziałów armii oraz oddziałów łączności armii, w zakresie remontów bieżących /których nie wykonały podległe związki i oddziały/ i średnich sprzętu łączności. Jest ona również zobowiązana do nadzoru technicznego sprzętu w armii, szczególnie w oddziałach, które nie dysponują własnymi warsztatami. Zadaniem tej kompanii jest także kwalifikowanie sprzętu uszkodzonego podlegającego skierowaniu do remontu na szczeblu frontu lub do zakładów stacjonarnych na obszarze kraju.

Batalion remontu sprzętu łączności frontowej bazy remontowej dokonuje m.in. remontów bieżących i średnich sprzętu łączności, którego nie wykonały organa remontowe armii.

Moc produkcyjna poszczególnych organów remontowych jest limitowana czasem pracy pododdziału remontowego na jednym miejscu rozmieszczenia oraz liczbą osób zaangażowanych do remontu w powiązaniu z wyposażeniem warsztatowym i zabezpieczeniem materiałowym. Powyższe dane zostały przedstawione w załączniku nr 10.

Rozmieszczenie /patrz - załącznik nr 3/ i przegrupowanie wykonawczych organów remontowych wojsk łączności jest uzależnione od ich przeznaczenia i szerebla dowodzenia oraz uwarunkowane rodzajem działań bojowych i powstałą sytuacją operacyjną /taktyczną/.

Pododdziały remontowe wchodzące w skład pododdziałów i oddziałów łączności szerebla taktycznego i operacyjnego rozmieszcza się w rejonach rzutów tyłowych tych pododdziałów i oddziałów łączności. Na szereblu taktycznym przegrupowanie pododdziałów remontowych do kolejnych rejonów rozmieszczenia odbywa się całością sił i środków w ramach rzutów tyłowych ww. pododdziałów łączności. Siły i środki pododdziałów remontowych oddziałów łączności armii zazwyczaj przegrupowuje się częściami w celu technicznego zabezpieczenia środków i urządzeń węzłów łączności rozwijanych w kolejnych rejonach rozmieszczenia punktów dowodzenia armii.

Pododdziały remontowe wojsk łączności wchodzące w skład jednostek remontowych pionu technicznego rozmieszcza się w rejonach tych jednostek. Umożliwia to ściśle koordynację działalności w celu kompleksowego remontu sprzętu i urządzeń łączności przy współdziałaniu z siłami i środkami technicznego zabezpieczenia innych rodzajów wojsk i służb.

Pluton remontu sprzętu łączności szerebla dywizyjnego rozmieszcza się zazwyczaj w drugim, zasadniczym rzucie batalionu remontowego dywizji.

W natarciu zasadniczy rzut batalionu remontowego rozmieszcza się w odległości do 20 km od linii styczności z nieprzyjacielem /w obronie - do 30 km/ i przesuwa się za ugrupowaniem bojowym zasadniczych sił dywizji w gotowości do rozwinięcia się do pracy w rejonie największego skupiska uszkodzonego sprzętu.

Kompania remontu sprzętu łączności szczebla armijnego rozmieszcza się w rejonie armijnej bazy remontowej, która w operacji zaczepnej zajmuje rejon w odległości 30-40 km od przedniego skraju /w operacji obronnej - 50-60 km/ i do kolejnego rejonu przegrupowuje się po dwóch-trzech dobach; przegrupowanie to należy wyliczyć tak, aby ramię ewakuacji sprzętu z armijnych PZSU nie przekraczało 30 km. W razie potrzeby, część sił i środków kompanii remontu sprzętu łączności może być wydzielona w skład oddziału ABR, który zawczasu wysyła się do kolejnego nowego rejonu ABR, gdzie uprzednio zgrupowano sprzęt do remontu.

Frontowa baza remontowa działająca na korzyść armii pierwszego rzutu operacyjnego frontu - w składzie której działa batalion remontu sprzętu łączności - rozmieszcza się w odległości 100-150 km /w operacji obronnej 200-250 km/ od przedniego skraju i przesuwa się do kolejnego rejonu po 4-5 dobach.

Poszczególne elementy pododdziału remontowego /głównie dotyczy to szczebla armijnego/ powinny być tak rozmieszczone w terenie, aby zachowany

był ustalony proces technologiczny remontu i ułatwione współdziałanie przy wykonywaniu prac remontowych.

D. Organizacja remontu sprzętu łączności

Zakres wykonywanych remontów sprzętu łączności na poszczególnych szczeblach dowodzenia zależy od mocy produkcyjnej pododdziału remontowego, jego wyposażenia warsztatowego i materiałowego /części zamienne i materiały naprawcze/, kwalifikacji personelu oraz pracochłonności remontu określonych grup środków i urządzeń łączności.

Dla warunków polowych normy pracochłonności zostały zmniejszone w porównaniu z normami obowiązującymi w systemie stacjonarnym dzięki stosowaniu remontu metodą wymiany bloków, paneli, zespołów i części stanowiących fundusz remontowy, a także w wyniku rezygnacji z szeregu prac wykończeniowych. Pracochłonność remontów bieżących i średnich poszczególnych grup sprzętu łączności w warunkach polowych została przedstawiona w tabeli - załącznik nr 11. 6

Pododdziały remontowe poszczególnych szczebli dowodzenia wykonują takie rodzaje remontów środków i urządzeń łączności, których pracochłonność remontowa nie przekracza mocy remontowej /produkcyjnej/ tych pododdziałów w czasie pobytu w jednym miejscu rozmieszczenia. Za podstawę do obliczenia rodzajów wykonywanych remontów określonych grup sprzętu łączności przyjęto cykl technologiczny remontu pojedynczego /złożonego/ egzempla-

rza środka łączności i ilość zaangażowanego do niego personelu warsztatowego.

W załączniku nr 12 podano normy - w roboczo-godzinach - określające maksymalny czas remontu określonego pojedynczego egzemplarza sprzętu łączności, który może być wykonywany przez organa remontowe poszczególnych szczebli dowodzenia.

Uszkodzony sprzęt łączności, którego czas trwania remontu przekracza granice określone powyższymi normami jest przekazywany do remontu pododdziałom remontowym wyższego szczebla. Jeśli okres remontu określonego sprzętu łączności przekracza możliwości usługowe polowych organów remontowych, bądź też jest zakwalifikowany do remontu głównego, wówczas sprzęt ten podlega ewakuacji do zakładów stacjonarnych na obszarze kraju. W przypadku dłuższej przerwy w działaniach wojsk oraz możliwości wykorzystania miejscowej bazy technicznej do uruchomienia filii zakładów stacjonarnych lub wydzielenia określonych pododdziałów ze składu jednostek remontowych frontu - część sprzętu łączności zakwalifikowana do remontu głównego, może być naprawiona w obszarze działań frontu.

Fundusz remontowy dla pododdziałów remontowych poszczególnych szczebli dowodzenia oblicza się na podstawie ich mocy remontowych i konfrontacji z przewidywanymi stratami w sprzęcie łączności /patrz - załącznik nr 1/.

Wielkości przewidywanych uszkodzeń w sprzęcie łączności na poszczególnych szczeblach dowodze-

nia w zasadzie przekraczają moce remontowe ich organicznych pododdziałów remontowych. W związku z powyższym część uszkodzonego sprzętu łączności, niższych szczebli dowodzenia musi być remontowana przez organa remontowe wyższego szczebla.

Średnie dobowe możliwości remontowe organów remontowych wojsk łączności na poszczególnych szczeblach dowodzenia przedstawiono w tabeli - załącznik nr 13. Podane w tabeli wskaźniki są orientacyjne i służą do celów organizacyjno-planistycznych. W zależności od wielkości i charakteru uszkodzenia sprzętu łączności, jego remont może trwać dłużej lub krócej, co w praktyce zwiększy lub zmniejszy możliwości remontowe określonego pododdziału remontowego.

W okresie przygotowawczym do działań bojowych, a także po wyprowadzeniu związku z walki do drugiego rzutu operacyjnego, możliwości remontowe pododdziałów remontowych - jeśli istnieje konieczność i pozwalają na to warunki - mogą być zwiększone lecz cykl technologiczny remontu określonego sprzętu łączności nie powinien przekraczać normy czasowej ustalonej dla odnośnego organu remontowego. W danym przypadku pododdziały remontowe wykonujące jedynie remont bieżący mogą także wykonywać remonty średnie o dolnej granicy prędkości niektórych rodzajów sprzętu łączności.

Organa remontowe oddziałów i pododdziałów łączności dokonują remontów urządzeń łączności zamontowanych na samochodach, które są włączone do

pracy w system łączności, stosując metodę serwisową - bezpośrednio na miejscu ich pracy. Przenośny sprzęt łączności remontowany jest z zasady tylko w rejonach rozwinięcia pododdziałów remontowych.

W celu udzielenia pomocy niższym szczeblom dowodzenia w remoncie sprzętu łączności, z batalionu remontowego dywizji lub kompanii remontu sprzętu łączności ABR /batalionu remontu sprzętu łączności FBR/ - na zapotrzebowanie zainteresowanych szefów łączności - mogą być wydzielone czołówki warsztatowe, które wykonują zadania remontowe w rejonach działania sił i środków pododdziałów /oddziałów/ łączności.

Czołówki warsztatowe ww. organów remontowych mogą być również skierowane do wykonywania zadań remontowych na punktach zbiórki uszkodzonego sprzętu /PZSU/ odnośnych szczebli dowodzenia, bądź też w inne rejony, gdzie zgromadzono znaczną ilość uszkodzonego sprzętu łączności /patrz - załącznik nr 3/.

Sprzęt łączności, który nie może być wyremontowany na miejscu jego uszkodzenia - podlega ewakuacji. W porę przeprowadzona ewakuacja uszkodzonego sprzętu łączności sprzyja szybkiemu odtworzeniu jego sprawności technicznej. Uszkodzony sprzęt łączności może być ewakuowany do rejonu rozwinięcia organicznego pododdziału remontowego, bądź też do PZSU lub bezpośrednio do rejonu rozwinięcia organu remontowego wyższego szczebla dowodzenia.

Ze względu na ważność wykorzystania sprzętu

w systemie łączności ewakuację przeprowadza się w następującej kolejności:

a/ na szczeblu taktycznym:

- w pierwszej kolejności - wozy dowodzenia;
- w drugiej kolejności - stacje radioliniowe i aparatownie węzłów łączności;
- w trzeciej kolejności - pozostały sprzęt łączności;

b/ na szczeblu operacyjnym:

- w pierwszej kolejności - stacje radioliniowe i aparatownie węzłów łączności;
- w drugiej kolejności - radiostacje dużej i średniej mocy;
- w trzeciej kolejności - pozostały sprzęt łączności.

Uszkodzony przenośny sprzęt łączności jest ewakuowany siłami pododdziału /oddziału/ eksploatacyjnego lub przez pododdziały transportowe związków i oddziałów ogólnowojskowych i rodzajów wojsk bezpośrednio do zainteresowanych organów remontowych /w zależności od pracochłonności remontu/.

Jeśli został uszkodzony sprzęt łączności trwale zamontowany na samochodzie, a pojazd jest sprawny, to ewakuacja odbywa się siłami pododdziału /oddziału/ eksploatacyjnego. Sprzęt taki jest ewakuowany bezpośrednio do odpowiedniego organu remontowego lub do PZSU. W razie uszkodzenia pojazdu i zamontowanego na nim sprzętu łączności - ewakuacja odbywa się siłami grup ewakuacyjnych służby czołgowo-samochodowej właściwego szczebla

do odpowiedniego PZSU. Ewakuacja oraz naprawa pojazdów i sprzętu łączności w takich przypadkach odbywa się:

- w związku taktycznym - siłami i środkami batalionu remontowego;
- na szczeblu operacyjnym - siłami i środkami oddziałów baz remontowych.

Nie dotyczy to samodzielnych pododdziałów i oddziałów łączności, które do rejonów rozwinięcia organicznych organów remontowych ewakuują uszkodzone pojazdy ze sprzętem łączności własnymi siłami i środkami. Jedynie podczas przegrupowania tych pododdziałów /oddziałów/ łączności do kolejnych rejonów rozwinięcia elementów systemu łączności holowaniem i transportowaniem /oraz ewentualnie remontem/ uszkodzonych pojazdów ze sprzętem łączności mogą zająć się siły i środki pododdziałów ewakuacyjno-remontowych odpowiedniego szczebla dowodzenia.

Uszkodzony sprzęt łączności zamontowany trwale na pojazdach powinien być w pierwszej kolejności dostarczony do organu remontowego wojsk łączności, które zdemontują go z nadwozia, a samochód przekażą do warsztatów remontu pojazdów kołowych. Przy mniejszych uszkodzeniach pojazd może być remontowany w rejonie rozwinięcia pododdziału remontowego wojsk łączności przez grupę przydzieloną z pododdziału remontu pojazdów kołowych.

Ewakuacja i remont uszkodzonych specjalnych

pojazdów wojsk łączności należy do priorytetowych zadań pododdziałów ewakuacyjno-remontowych służby czołgowo-samochodowej.

Uszkodzony sprzęt łączności specjalnej i utajnionej jest ewakuowany przez etatową obsługę względnie grupy ewakuacyjne /lecz w obecności osoby posiadającej pisemne upoważnienie/. Do ich dyspozycji przydziela się uzbrojoną eskortę i wydaje zaświadczenie dla organów WSW, że konwojowany ładunek nie podlega kontroli i przeglądowi.

Zdawanie i przyjmowanie uszkodzonego sprzętu łączności w odpowiednich organach remontowych odbywa się na podstawie protokołu stanu technicznego. Sprzęt łączności zdawany na PZSU armii lub frontu jest spisywany z ewidencji jednostek macierzystych, a po jego wyremontowaniu - stanowi wymienny fundusz organu remontowego lub rezerwę szefa wojsk łączności, który decyduje o jego rozdziale.

Przeprowadzając remont nagromadzonego, uszkodzonego sprzętu łączności, należy kierować się następującymi zasadami:

- zakres prac remontowych ograniczać do niezbędnego minimum wykonując tylko te operacje, które zapewnią sprzętowi jego funkcjonalne przeznaczenie i umożliwią pracę w systemie łączności;
- w pierwszej kolejności remontować środki i urządzenia łączności, które decydują o sprawności dowodzenia wojskami;
- sprzęt łączności, wskazany przez szefa wojsk łączności lub dowódcę oddziału /samodzielnego pod-

- oddziału/ łączności - niezależnie od zakresu prac - remontować poza kolejnością;
- przy dużej ilości uszkodzonego sprzętu łączności tego samego rodzaju, w pierwszej kolejności remontować środki i urządzenia łączności o mniejszej pracochłonności /o drobnych uszkodzeniach/.

Obsługiwanie techniczne i remonty bieżące sprzętu łączności w warunkach polowych w zakresie materiałowym wykonywane są w oparciu o zespoły, podzespoły, części i materiały z zestawu wyposażenia sprzętu oraz znajdujące się luzem, a także komplety do remontu bieżącego.

Remonty średnie sprzętu łączności w warunkach polowych w zakresie materiałowym wykonywane są w oparciu o zespoły, podzespoły, części i materiały z zestawu wyposażenia sprzętu oraz znajdujące się luzem; komplety do remontu bieżącego, średniego i głównego; zestawy zespołów, paneli i bloków.

IV. PLANOWANIE ZABEZPIECZENIA MATERIAŁOWO-TECHNICZNEGO ŁĄCZNOŚCI

Planowanie zabezpieczenia materiałowo-technicznego łączności jest ściśle powiązane z planowaniem łączności określonego szczebla dowodzenia do działań bojowych /operacji/. Może nawet być realizowane z pewnym wyprzedzeniem w celu terminowego uzupełnienia zapasów środków materiałowych i wykonania remontów uszkodzonego sprzętu łączności przed rozpoczęciem działań bojowych /operacji/.

Całość planowania materiałowo-technicznego zabezpieczenia powinna być podporządkowana i ukierunkowana na jak najlepsze wykonanie zadań postawionych oddziałom i pododdziałom łączności w zakresie organizacji łączności na poszczególnych szczeblach dowodzenia w danej operacji^{x/}.

Do danych wyjściowych stanowiących podstawę do planowania materiałowo-technicznego zabezpieczenia należą:

- aktualne dane ewidencyjne sprzętu łączności i jego stanu technicznego;
- posiadane zapasy środków materiałowych i części zamiennych, ich urzutowanie i możliwości użycia;
- posiadane moce produkcyjne warsztatów remontu sprzętu łączności i możliwości ich wykorzystania;
- wytyczne przełożonego szefa wojsk łączności /szefa łączności/ w zakresie materiałowo-technicznego zabezpieczenia, a w tym również wytyczne dotyczące zakresu i terminów planowanego dowozu środków materiałowych oraz organizacji remontu uszkodzonego sprzętu;
- wytyczne szefa wojsk łączności /szefa łączności/ odnośnie zabezpieczenia materiałowo-technicznego wojsk łączności.

x/ W niniejszym rozdziale przedstawiono czynności planistyczne wykonywane metodami tradycyjnymi, lecz aktualnie podczas ćwiczeń stosuje się już dla tych celów elektroniczną technikę obliczeniową, co znacznie usprawnia i przyspiesza czynności w tym zakresie.

W okresie organizacji operacji /działań bojowych/ i w toku jej prowadzenia organa dyspozycyjne pionu zaopatrzenia i remontu powinny stale orientować się w aktualnej sytuacji materiałowo-technicznego zabezpieczenia i być w gotowości do zameldowania szefowi wojsk łączności /szefowi łączności, dowódcy jednostki łączności/ danych o ilości i stanie sprzętu łączności, środków materiałowych i części zamiennych, rozmieszczeniu i działalności wykonawczych organów zaopatrzeniowych i remontowych oraz propozycji w tym zakresie.

Zaopatrywanie wojsk w sprzęt i materiały łączności wymaga posiadania ewidencji sprzętu łączności, prowadzonej aktualnie na każdym szczeblu dowodzenia według zasad określonych odpowiednimi przepisami. Ponieważ w ewidencji przedstawia się stan statowy i faktyczny, to na bieżąco można określić występujące braki sprzętowe.

Dane odnośnie aktualnego stanu sprzętu łączności i środków materiałowych w podległych związkach /oddziałach/ taktycznych oraz oddziałach /pododdziałach/ łączności własnego szczebla otrzymuje się w dobowych meldunkach łączności oraz w okresowych sprawozdaniach łączności, a ponadto w ramach bieżącej współpracy organów zaopatrzeniowych i remontowych. Niezależnie od tego może być składany meldunek o stanie wyposażenia związku /oddziału/ w zasadniczy sprzęt łączności według stanu na określony termin. Ten sam obowiązek dotyczy również szefa wojsk łączności /szefa łączności/ rozpatrywa-

negu szczebla dowodzenia względem sztabu przełożonego.

W dobowym meldunku łączności opracowywanym od szczebla dywizji wzwyż, a w meldunku bojowym - opracowywanym przez oddziały - podaje się:

- aktualne rozmieszczenie i planowane przemieszczenie składów i warsztatów /tylko na szczeblu operacyjnym/;
- straty w sprzęcie łączności i potrzeby remontowe;
- dane o sprzęcie zdobyczym;
- stan zużycia zapasów materiałowych.

W sprawozdaniu łączności, które opracowuje się od szczebla dywizji wzwyż za pewien etap operacji określony przez przełożonego szefa wojsk łączności, ujmuje się:

- straty w sprzęcie łączności;
- potrzeby remontowe w warsztatach własnych i szczebli nadrzędnych;
- dane o sprzęcie zdobyczym i jego wykorzystaniu;
- stan zapasów materiałowych;
- zapotrzebowanie na sprzęt, części zamienne i materiały eksploatacyjne /jeśli nie zostanie przesłane jako oddzielny dokument/;
- ogólną ocenę stanu technicznego sprzętu łączności.

Dysponując aktualnymi danymi w zakresie ewidencji sprzętu, poniesionych strat, zużycia środków materiałowych oraz możliwości uzupełniania i remontu - opracowuje się odpowiednie dokumenty ma-

teriałowego i technicznego zabezpieczenia wojsk łączności w operacji. Najniższym szczeblem, na którym opracowuje się oddzielnie dokumenty w tym zakresie jest szczebel dywizji. Na niższych szczeblach dowodzenia wszystkie dane dotyczące materiałowo-technicznego zabezpieczenia ujmują się w legendzie planu łączności, a w oddziałach i samodzielnych pododdziałach łączności - w formie notatek.

We wszystkich przypadkach, w zakresie materiałowego i technicznego zabezpieczenia wojsk łączności, w odpowiednich dokumentach powinny być ujęte takie zagadnienia, jak:

- rodzaj i ilość zaopatrzenia przewidzianego do dowozu poszczególnym związkom i oddziałom;
- potrzeby remontowe wojsk przewidziane do zrealizowania w warsztatach własnych lub zgłoszone do wyższego szczebla dowodzenia;
- dyslokacja składów i magazynów oraz warsztatów z określeniem dni zaopatrywania;
- terminy i zasady zaopatrywania wojsk;
- siły i środki przewidziane do uzupełnienia lub wzmocnienia mocy produkcyjnej warsztatów;
- organizacja dostaw zaopatrzenia;
- organizacja i zasady ewakuacji sprzętu uszkodzonego i zdobycznego.

Dokumentem ilustrującym stan faktyczny oraz decyzję w zakresie ukończenia i uzupełnienia sprzętu łączności jest "Wykaz ukończenia i stanu technicznego sprzętu łączności" /patrz - za-

łącznik nr 14/. Jest to dokument o znamionach operacyjnych i dlatego też niektóre dane mogą być ujmowane w sposób uogólniony. Wykazuje się w nim posiadane straty z podziałem na wymagany rodzaj remontu oraz procentowe ukompletowanie w sprzęt łączności poszczególnych związków i oddziałów.

Dla potrzeb planowania zaopatrywania niezbędne są też dane dotyczące "stanu i urzutowania zapasów materiałowych". W tym celu opracowuje się odpowiedni dokument w formie tabeli /patrz - załącznik nr 15/, w którym przedstawia się sumaryczny stan i urzutowanie poszczególnych asortymentów zapasów materiałowych z podziałem: dla armii /frontu/, związków taktycznych /związków operacyjnych/ i oddziałów.

W oparciu o dane zawarte w dwóch wyżej wymienionych dokumentach, opracowuje się dokument /patrz - załącznik nr 16/ w postaci tabeli, przedstawiający "organizację zaopatrywania w sprzęt i materiały łączności" w założonym czasie. Wszystkie dane dotyczące potrzeb środków transportowych i terminów realizacji zaopatrywania uzgadnia się z odpowiednimi organami tyłowymi.

Podczas planowania obciążenia organów remontowych uwzględnia się aktualny stan uszkodzonego sprzętu łączności oraz przewidywane prawdopodobne straty ogólne w kolejnych dniach operacji, a także moce produkcyjne poszczególnych organów remontowych.

Dysponując tymi danymi można sporządzić podstawowy dokument, jakim jest "Wykaz stanu tech-

nicznego i zabezpieczenia remontu sprzętu łączności" /patrz - załącznik nr 17/. Ogólne sumaryczne dane wnosi się też do wykazu ukompletowania i stanu technicznego sprzętu łączności /patrz - załącznik nr 14/. W przypadku zaistnienia dużej ilości prac remontowych na szczeblu armii opracowuje się dodatkowy dokument, jakim jest "Organizacja remontu sprzętu łączności przez krsł ABR". Jednocześnie przedstawia się szefowi służb technicznych związku /oddziału/ odpowiednie dane do zarządzenia /wytycznych/ i meldunku oraz planu zabezpieczenia materiałowo-technicznego związku /oddziału/.

Niezależnie od omówionych dokumentów, szereg danych ujmuje się na mapie szefa wojsk łączności związku taktycznego, a na szczeblu operacyjnym - na oddzielnej mapie roboczej dyspozycyjnych organów zaopatrzenia i remontu wojsk łączności. Na mapie wykazuje się aktualne i planowane rejony rozmieszczenia składów i magazynów łączności, warsztatów łączności i ich czołówek /lub plutonów i kompanii remontu sprzętu łączności/, drogi marszu, terminy pracy w poszczególnych rejonach oraz ewentualne inne dane wynikające z aktualnej sytuacji.

Decyzje wykonawcze przekazuje się podległym związkom i oddziałom w zarządzeniu łączności odpowiedniego szczebla dowodzenia, w którym między innymi należy wskazać:

- tryb i zasady zaopatrywania wojsk /sprzęt i materiały/ z wyszczególnieniem miejsca i terminów dostaw;

- tryb i zasady pracy pododdziałów /warsztatów/ remontu sprzętu łączności oraz miejsce i terminy ich rozwinięcia z gotowością do pracy;
- tryb, zasady i porządek obowiązujący przy wykorzystywaniu środków materiałowych oraz urządzeń technicznych i warsztatów dla potrzeb zaopatrzenia i remontu w pasie działania;
- zasady współpracy z organami zdobyczy wojennych oraz organizację zbiórki i sposoby wykorzystania sprzętu zdobycznego przez związki i oddziały, a także organizacji i ewakuacji sprzętu wymagającego remontu;
- zasady, zakres i terminy przedstawiania meldunków o stratach i zdobyczach sprzętu, a także o przebiegu pracy organów zaopatrzenia i remontu.

Kierownictwu polowego składu /magazynu/ sprzętu łączności przekazuje się odpowiednie rozdzielniki z podaniem wielkości zaopatrzenia środków materiałowych, terminów dowozu i wydzielonych środków transportowych. Zadania dotyczące rozmieszczenia i przegrupowania, ochrony i obrony oraz służby porządkowo-ochronnej i realizacji prac przedładunkowych kierownictwa polowych składów /magazynów/ sprzętu łączności otrzymują bezpośrednio od szefostw /dowódców/ tyłowych jednostek zaopatrzeniowych, w skład których wchodzi organizacyjnie.

Pododdziałowi /warsztatowi/ remontu sprzętu łączności przekazuje się zlecenia na wykonanie remontów sprzętu łączności z podaniem jednostek dostarczających uszkodzony sprzęt łączności i kolejności jego remontu w określonych terminach.

Zadania dotyczące rozmieszczenia i przegrupowania, urzutowania sił i środków remontowych wojsk łączności, ewakuacji uszkodzonego sprzętu łączności, współpracy z siłami i środkami remontowymi innych służb, służby porządkowo-ochronnej i urzędzenia rejonów rozwinięcia, dowódcy pododdziałów remontu sprzętu łączności otrzymują bezpośrednio od szefostw /dowódców/ tyłowych jednostek remontowych, w skład których wchodzi organizacyjnie. Powyższy obowiązek ciąży również na dowódcach /szefach służb technicznych/ oddziałów i pododdziałów łączności w stosunku do ich organicznych pododdziałów /warsztatów/ remontu sprzętu łączności.

W zakończeniu należy zaznaczyć, że szefowie wojsk łączności /szefowie łączności/ lub ich przedstawiciele współuczestniczą w pracach planistycznych tyłowych organów zabezpieczenia materiałowego i technicznego wojsk.

B I B L I O G R A F I A

1. Publikacja: Problemy materiałowo-technicznego zabezpieczenia wojsk frontu.
"Biuletyn Informacyjny" nr 3/126/.
Wyd. MON, 1977 r.
2. Publikacja: Zaopatrywanie wojsk frontu w sprzęt łączności i techniczne jego zabezpieczenie w toku działań. "Biuletyn Informacyjny" nr 5/95/. Wyd. MON, 1969 r.
3. Instrukcja: Ruchome warsztaty łączności. Wyd. MON, 1975 r.
4. Referat: Wybrane zagadnienia z zabezpieczenia materiałowo-technicznego łączności. Oprac. Szefostwa Wojsk łączności MON, 1977 r.
/maszynodruk/
5. Projekt instrukcji: Zintegrowane systemy zabezpieczenia materiałowo-technicznego wojsk. Wyd. WAT, 1976 r.
6. Skrypt: Zasady organizacji zabezpieczenia technicznego armii, dywizji i pułku w działaniach zaczepnych. Wyd. ASG, 1973 r.
7. Vademecum technicznego zabezpieczenia działań bojowych wojsk. Cz. I i II. Wyd. MON, 1973 r.

8. Publikacja: Niektóre zasady działania pionu technicznego sił zbrojnych. "Biuletyn Informacyjny" nr 3/112/. Wyd. MON, 1973 r.
9. Publikacja: Zabezpieczenie techniczne w operacji obronnej armii. "Biuletyn Informacyjny" nr 4/104/. Wyd. MON, 1971 r.
10. Publikacja: Techniczne zabezpieczenie natarcia dywizji zmechanizowanej /pancernej/. "Biuletyn Informacyjny" nr 4/109/. Wyd. MON, 1972 r.

OPRACOWAŁ:
ST. WYKŁADOWCA

/-/ płk dypl. Henryk KITKOWSKI

Wydrukowano w 30 egz.
Egz. nr 1-30 B.Gł.OZS
Wyk. płk Kitkowski
Druk. OH, dn. 6.9.78 r.
Nr 0426/01959/WW
Kor. I.P.

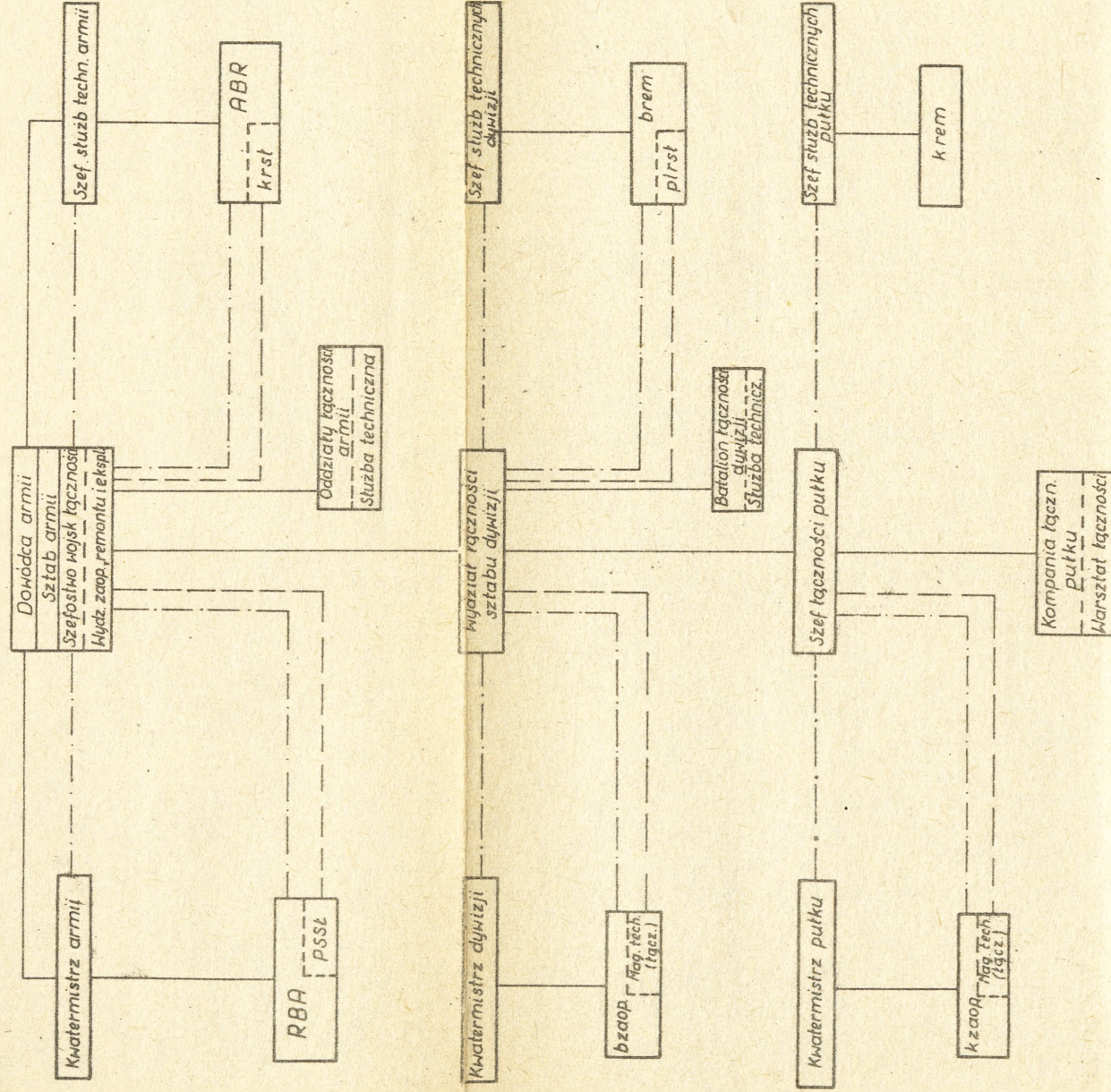
Orientacyjne wskaźniki /współczynniki/ prognozowania strat w podstawowych grupach sprzętu łączności
/w procentach w stosunku do stanu wyjściowego/

Lp.	Grupy sprzętu łączności	W działaniach zaczepnych: z użyciem BMR z użyciem broni konwencjonalnej						W działaniach obronnych	Podział strat wg stopnia uszkodzenia i zakwalifikowania sprzętu do odpowiedniego rodzaju remontu	
		w I rzucie			w II rzucie					
		za dzień wal-ki	średnio dobowe	średnio dobowe	za dzień wal-ki	średnio dobowe	średnio dobowe			
		pułk	dywi- zja	armia	front	pułk	dywi- zja			armia
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	Radiostacje dużej mocy	-	-	5	4	-	-	2	70% wielkości ustalonych dla działań zaczepnych	Straty bezpowrotne - 25% Wymaga remontu: - bieżącego 45% - średniego 20% - głównego 10%
2	Radiostacje średniej mocy	-	-	3	3	-	-	2		
3	Radiostacje małej mocy, odbiorniki, radiotelefony, wzmacniacze	14	10	7	5	6	4	3	50% wielkości ustalonych dla działań zaczepnych	
4	Stacje radioliniowe szczebla operacyjnego	20	15	12	9	10	8	6	70% wielkości ustalonych dla działań zaczepnych	
5	Stacje radioliniowe szczebla taktycznego	16	12	8	6	8	6	4	50% wielkości ustalonych dla działań zaczepnych	
6	Aparatownie, wozy dowodzenia i warsztaty łączności	-	-	6	5	-	-	3	70% wielkości ustalonych dla działań zaczepnych	
7	Dalekopisy, urządzenia telekopiiowe, szyfrowe, utajniające	-	-	4	3	-	-	2	50% wielkości ustalonych dla działań zaczepnych	
8	Stacje zakłóceń radiowych	-	10	10	8	8	6	5	70% wielkości ustalonych dla działań zaczepnych	
9	Namierniki radiowe	-	13	7	5	-	4	3	50% wielkości ustalonych dla działań zaczepnych	
10	Aparaty telefoniczne	18	13	10	8	8	6	5	70% wielkości ustalonych dla działań zaczepnych	
11	Łącznice telefoniczne 10 NN	14	10	7	5	6	4	3	50% wielkości ustalonych dla działań zaczepnych	
12	Łącznice telefoniczne 40 NN	16	11	8	6	6	4	3	70% wielkości ustalonych dla działań zaczepnych	
13	Półowe stacje ładowania akumulatorów	12	8	4	4	4	2	2	70% wielkości ustalonych dla działań zaczepnych	
		-	-	6	5	-	-	2		
		-	8	7	6	8	6	4		
		-	6	5	4	-	4	2		
		22	17	14	11	12	10	8		
		18	14	11	9	10	8	6		
		20	15	12	9	10	8	6		
		16	12	9	7	8	6	4		
		-	13	10	7	8	6	4		
		-	10	7	5	-	4	2		
		18	13	10	7	8	6	4		
		14	10	7	5	6	4	2		

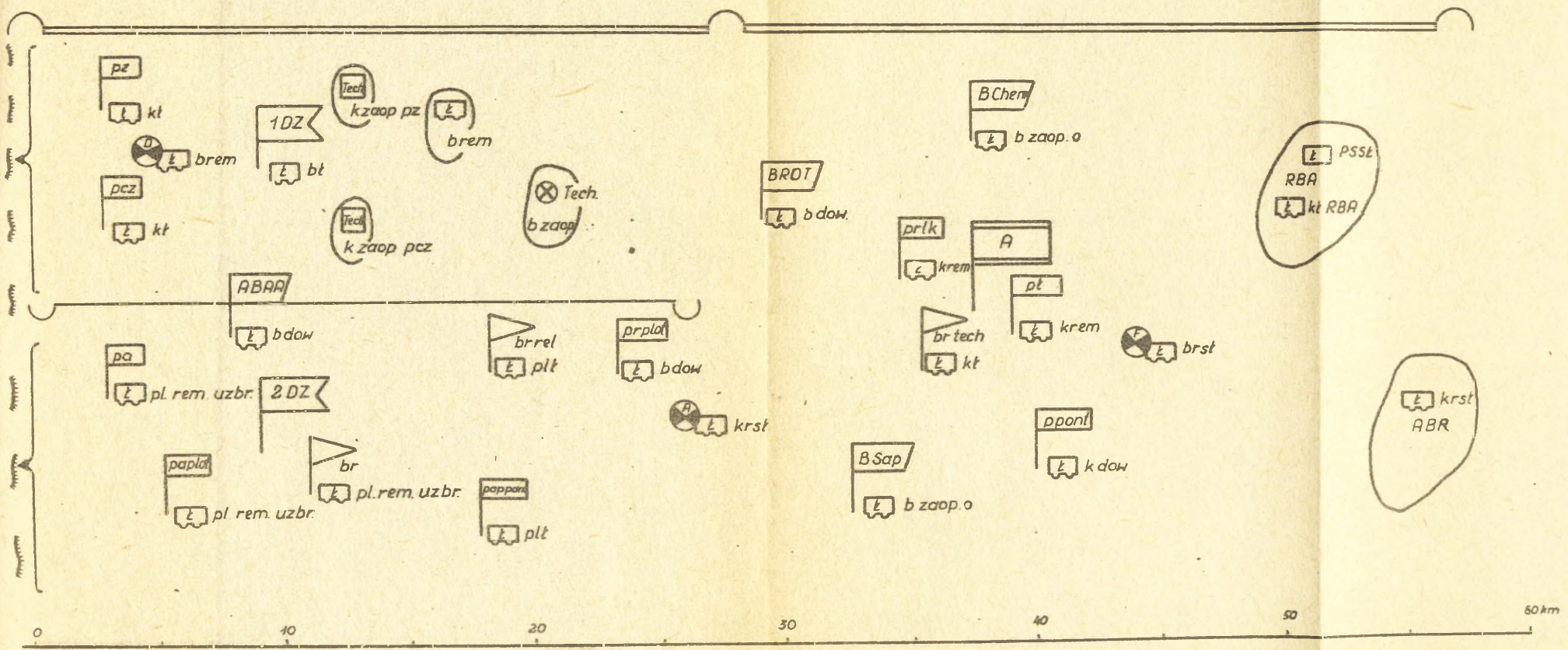
Uwaga: Opracowano na podstawie "Biuletynu Informacyjnego" nr 3/126/, 1977 r.

STRUKTURA ORGANÓW ZABEZPIECZENIA MATERIAŁOWEGO I TECHNICZNEGO WOJSK ŁĄCZNOŚCI W ARMII OGÓLNOWOJSKOWEJ

56

URZUTOWANIE POŁOWYCH SKŁADÓW (MAGAZYNÓW) I PODODZIAŁÓW (WARSZTATÓW) REMONTU SPRZĘTU ŁĄCZNOŚCI W ARMII OGÓLNOWOJSKOWEJ

WYKAZ

MATERIAŁÓW ŁĄCZNOŚCI URZUTOWANYCH NA POSZCZEGÓLNYCH
SZCZEBŁACH DOWODZENIA

Lp.	Materiały łączności	Szczepel dowodzenia							
		Oddziały organi- czne ZT	Batalion remontowy ZT	Batalion zaopatrzenia ZT	Związki i samo- dzielne oddziały rodz.wojsk armii i frontu	Samodzielne od- działy łączności armii i frontu	Kompania remontu sprzętu łączności armii	Batalion remontu sprzętu łączności frontu	Polowe składy sprzętu łączności armii i frontu
1.	Materiały eksploatacyjne i konserwacyj- ne jednorazowego użytku oraz druki operacyjno-eksploatacyjne	x		x	x	x			x
2.	Druki zaopatrzeniowo-remontowa	x	x	x	x	x	x	x	x
3.	Zestawy eksploatacyjne /ZIP/	x			x	x			
4.	Zespoły, podzespoły i inne części za- mienne występujące luzem	x	x	x	x	x	x	x	x
5.	Komplety do remontu bieżącego /wyłąc- nie do sprzętu występującego w dużych ilościach/	x	x		x	x	x	x	x
6.	Komplety do remontu średniego /wyłąc- nie do sprzętu występującego w dużych ilościach/		x			x	x	x	x
7.	Komplety do remontu głównego /wyłąc- nie do sprzętu łączności występujące- go w dużych ilościach/						x	x	x
8.	Zestawy zespołów, paneli i bloków					x	x	x	x
9.	Sprzęt łączności stanowiący wymienny fundusz remontowy		x			x	x	x	x
10.	Sprzęt łączności stanowiący rezerwę szefa wojsk łączności								x

URZUTOWANIE ZAPASÓW MATERIAŁÓW EKSPLOATACYJNYCH I KONSERWACYJNYCH ORAZ CZĘŚCI
ZAMIENNYCH SPRZĘTU ŁĄCZNOŚCI
/wg etatów ćwiczebnych/

Lp.	Miejsca urzutowania zapasów	Dni zabezpieczenia działań		Waga	Wymagana ilość pojazdów	Uwagi:
		Części zamienne	Materiały eksploatacyjne i konserwacyjne oraz druki			
1	2	3	4	5	6	7
1.	Komplet każdego sprzętu łączności		30			W ramach zestawów eksploatacyjnych /tzw. ZIP-y/ wchodzących w skład kompletu sprzętu łączności
2.	Oddział ogólnowojskowy /rodzajów wojsk/:					
	a/ warsztat remontu sprzętu łączności	30		ok.1 tony		
	b/ magazyn sprzętu łączności /w kzaop/	3	5	ok.1 tony		
3.	Magazyn sprzętu łączności ZT /w bzaop/ - w równorzędnym związku	2	5	3-4 tony	1 samochód ciężarowy z przyczepą	
4.	Pluton remontu sprzętu łączności ZT /w brem/	30	5 ^{x/}	2-3 tony	1 samochód ciężarowy z przyczepą	x/ Tylko dla sprzętu łączności batalionu remontowego
5.	Batalion łączności ZT	30	5	1-2 tony	1 samochód ciężarowy	
6.	Oddział łączności armii /pł, prlk/	30	5	2-3 tony	1 samochód ciężarowy z przyczepą	
7.	Polowy skład sprzętu łączności armii:					
	- dla ZT i równorzędnych	5	5	ok. 125 ton	15 samochodów ciężarowych,	Własny transport:
	- dla samodz. oddziałów armii	5	10		19 przyczep	- samochody 5 - przyczepy 4
8.	Kompania remontu sprzętu łączności ABR	30	5 ^{x/}	5-7 ton	1 samochód spec. 4 przyczepy	x/ Tylko dla sprzętu tego organu remontowego
9.	Polowy skład sprzętu łączności frontu:					
	- dla armii	5			25 samochodów ciężarowych	Własny transport:
	- dla ZT /i równorzędnych/ frontu	5	10	70-80 ton	10 przyczep	- samochody 14 - przyczepy 8
	- dla samodz. oddziału frontu	5	15			
10.	Batalion remontu sprzętu łączności FBR	30	5 ^{x/}			x/ Tylko dla sprzętu tego organu remontowego
11.	Centralna składnica sprzętu łączności - dla wojsk operacyjnych	60	50			

Uwaga: Na szczeblu frontu występują trzy polowe składy sprzętu łączności oraz dwa bataliony remontu sprzętu łączności.

Urzutowanie i potrzeby /linii łączności/ kompletów remontowych
do sprzętu łączności

Lp.	Rodzaj sprzętu	Rodzaj kompletu remontowego	Urzutowanie wyściowe							Potrzeby /linii łączności/								Stan końcowy				
			składy					ogółem		w działaniach konwencjonalnych				w działaniach z użyciem SBR				dnia walki		operacji		
			OG	ZT	RBA	NBR	TBF	ZT	AT	F	na dzień walki		na operacje		na dzień walki		na operacje		OG	ZT	A	P
											OG	ZT	A	P	OG	ZT	A	P				
1.	Radiostacje dużej i średniej mocy	RB	-	-	1	16	6	2	17	106	-	0,1	10	65	-	0,13	14	85	-	0,4	3	30
		RS	-	-	4	10	4	1	11	61	-	0,05	7	40	-	0,07	9	30	-	0,2	3	26
		RG	-	-	1	6	1	-	1	14	-	-	-	7	-	-	1	10	-	-	-	4
2.	Radiostacje małej mocy, odbiorniki, radiotelefony, wzmacniacze	RB	3	-	26	192	65	15	170	890	0,2	1	102	520	0,3	1,3	148	675	0,5	4	43	340
		RS	1	-	48	110	39	12	250	660	0,1	1	89	400	0,1	1,3	120	530	0,4	4	20	150
		RG	-	-	28	68	22	-	50	290	-	-	30	175	-	-	40	230	-	-	8	60
3.	Stacje radioliniowe	RB	-	-	2	18	1	-	10	89	-	-	6	50	-	-	8	70	-	-	2	20
		RS	-	-	2	8	2	-	13	60	-	-	8	40	-	-	10	50	-	-	3	20
		RG	-	-	-	3	3	-	-	6	-	-	-	4	-	-	4	-	-	-	-	2
4.	Wozy dowodzenia i aparatownie łączności	RB	-	-	1	11	6	1	10	80	-	0,1	6	52	-	0,1	6	70	-	0,4	2	30
		RS	-	-	6	11	2	1	18	100	-	0,05	10	58	-	0,07	12	75	-	0,2	6	35
		RG	-	-	2	2	-	-	3	14	-	-	2	8	-	-	2	10	-	-	0,5	5
5.	Dalekopisy	RB	-	-	2	13	4	1	10	75	-	0,1	6	44	-	0,1	8	60	-	-	2	30
		RS	-	-	4	8	2	-	16	70	-	-	10	40	-	-	13	50	-	0,4	3	25
		RG	-	-	2	2	1	-	2	28	-	-	-	18	-	-	2	16	-	-	-	6
6.	Stacje zakłóceń radiowych i namierniki radiowe	RB	-	-	1	2	1	-	2	14	-	-	-	4	-	-	-	5	-	-	-	2
		RS	-	-	-	-	-	-	-	6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
		RG	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7.	Aparaty telefoniczne	RS	2	-	20	76	38	10	136	570	-	1	80	400	0,3	1,3	120	520	0,8	4	30	260
		RG	-	-	11	49	24	6	64	290	0,2	-	40	210	-	-	90	230	-	-	12	90
8.	Łącznice telefoniczne 10 i 40 NN	RS	1	-	5	6	2	4	27	100	-	0,25	16	75	0,07	0,3	20	100	0,5	1	5	40
		RG	-	-	4	3	1	-	4	20	0,05	-	2	12	-	-	3	10	-	-	1	5

Uwaga: 1. Opracowano na podstawie "Biuletynu Informacyjnego" nr 3/126/, 1978 r.
2. Założono czas trwania operacji 12-14 dni i jej głębokość - około 800 km.

H A R M O N O G R A M
OBSŁUGIWANIA TECHNICZNEGO SPRZĘTU ŁĄCZNOŚCI

Rodzaj obsługi technicznego	Odpowiedzialny za organizację i przeprowadzenie	Wykonawcy	Czas przeprowadzenia	Ramowy zakres czynności
Obsługiwanie techniczne nr 1	Dowódcy pododdziałów łączności	Załogi /obsługi/ sprzętu łączności, w koniecznych przypadkach z udziałem sił i środków z pododdziałów remontowych	W każdym dniu, w którym sprzęt był używany: a/ sprzęt włączony do systemu łączności w czasie przerwy w seansach łączności lub podczas pracy w czasie ustalonym planem profilaktyki; b/ sprzęt wyłączony z pracy w czasie ustalonym przez dowódcę pododdziału /szefa węzła/	<ol style="list-style-type: none"> 1. Sprawdzenie stanu zewnętrznego aparatury i wyposażenia. 2. Oczyszczenie aparatury z kurzu i zanieczyszczeń. 3. Sprawdzenie kabli i przewodów połączeniowych. 4. Sprawdzenie działania aparatury i usunięcie uszkodzeń. 5. Sprawdzenie źródeł zasilania i bezpieczników. 6. Sprawdzenie zamocowania aparatury. 7. Sprawdzenie sprzętu i środków maskowania opbar, ppoż i pierwszej pomocy.
Obsługiwanie techniczne nr 2	<ol style="list-style-type: none"> 1. Szefowie łączności oddziałów w ścisłym współdziałaniu z szefami służb technicznych oddziałów. 2. Dowódcy jednostek łączności występujących na szczeblu związku. 	Załogi /obsługi/ sprzętu łączności, dowódcy pododdziałów łączności, personel techniczno-inżynierski oddziałów i pododdziałów łączności oraz wydzielone siły i środki z pododdziałów remontowych.	W okresie przygotowawczym do działań bojowych i po ich zakończeniu. Sprzęt używany w systemie pracy ciąglej - raz w miesiącu, w czasie ustalonym planem profilaktyki lub przez szefa łączności /dowódcę jednostki łączności/.	<p>Obejmuje prace z zakresu obsługi technicznego nr 1, a ponadto:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Przeprowadzenie niezbędnych strojów i regulacji aparatury. 2. Oczyszczenie i przemywanie styków. 3. Oczyszczenie i nasmarowanie elementów trących. 4. Sprawdzenie i uzupełnienie ukończenia. 5. Pomiar podstawowych parametrów wyjściowych. 6. Sprawdzenie i naprawa sprzętu oraz środków maskowania, opbar i ppoż. 7. Sprawdzenie i uzupełnianie środków pierwszej pomocy.

CHARAKTERYSTYKA WARSZTATÓW ŁĄCZNOŚCI

Lp.	Typ warsztatu	Przeznaczenie warsztatu	Zastosowanie warsztatu	Ilość stanowisk pracy	Obsługa
1	2	3	4	5	6
1.	t-1	Przeznaczony do wykonywania przeglądów technicznych i bieżącego remontu statowego sprzętu łączności /poza radiostacjami średniej mocy i stacjami radioliniowymi/ występującego na szczeblu oddziału /pz, pcz/, a w szczególności: radiostacji małej mocy, odbiorników radiowych i radiotelefonów, aparatów dalekopisowych, aparatów i łącznic telefonicznych, zespołów prądowórczych do 2 KW, kabli polowych. Zamontowany na samochodzie terenowym typu GAZ-69E.	W pułkach ogólnowojskowych oraz jako czołówka remontowa w warsztatach /pododdziałach remontowych/ wyższych szczebli.	Dwa stanowiska pracy: radiomechanika i ogólnopomiarowa. Możliwość rozwinięcia wynośnego stanowiska w namiocie bocznym.	Trzy osoby + kierowca
2.	t-4	Przeznaczony do wykonywania remontów bieżących i średnich oraz przeglądów i kontroli technicznej sprzętu łączności wyposażenia szczebla związku taktycznego. Wyposażenie warsztatu zapewnia obsługę techniczną następujących urządzeń łączności: radiostacji średniej i małej mocy zakresu KF i UKF, stacji radioliniowych szczebla taktycznego, odbiorników radiowych i radiotelefonów, aparatów dalekopisowych, aparatów i łącznic telefonicznych, kabli polowych, zespołów prądowórczych o mocy do 4 KW. Posiada własny zespół prądowórczy typu PAB-2-1/230. Zamontowany w specjalnym nadwoziu typu 117 AUM samochodu terenowego STAR-660.	W związkach taktycznych /bł i brem/ oraz jako czołówka remontowa w warsztatach /oddziałach remontowych/ wyższych szczebli.	Pięć stanowisk pracy: - mechanika /do prac mechanicznych/; - dwóch radiomechaników; - telemechanika; - mechanika radiolinii.	Pięć osób + kierowca
3.	t-5	Przeznaczony do wykonywania przeglądów i kontroli technicznej oraz remontów bieżących i średnich urządzeń łączności specjalnej. Zamontowany w nadwoziu samochodu terenowego STAR-660.	Warsztaty /oddziały remontowe/ łączności armii i frontu oraz samodzielne oddziały łączności szczebla armii i frontu.	Pięć stanowisk pracy: - mechanika; - dwóch elektroników; - telemechanika; - w zależności od potrzeb dla elektronika lub telemechanika. Możliwość rozwinięcia wynośnego stanowiska w namiocie bocznym do mycia części mechanicznych.	Pięć osób + kierowca
4.	t-6A t-6B t-6C	Wykorzystywane jako czołówka z przeznaczeniem do wykonywania przeglądów technicznych i remontów bieżących wg następującego podziału: "A" - operacyjnych stacji radioliniowych; "B" - taktycznych i taktyczno-operacyjnych stacji radioliniowych; "C" - zespołów prądowórczych stacji radioliniowych. Zamontowane w nadwoziu samochodu terenowego GAZ-69E.	Samodzielne oddziały radioliniowo-przewodowe		Dwie osoby + kierowca
5.	t-7	Przeznaczony do wykonywania remontów bieżących i średnich oraz przeglądów i kontroli technicznej ogólnowojskowego sprzętu radiowego zakresu UKF, a mianowicie: radiostacji małej mocy, radiotelefonów, odbiorników radiowych, namierników radiowych, wzmacniaczy mocy. Zamontowany w specjalnym nadwoziu typu 117 AUM samochodu terenowego STAR-660.	Warsztaty /oddziały remontowe/ łączności armii i frontu oraz samodzielne oddziały łączności armii i frontu.	Pięć stanowisk pracy: - czterech radiomechaników; - mechanika; Możliwość rozwinięcia wynośnego stanowiska w namiocie bocznym	Pięć osób + kierowca

1	2	3	4	5	6
6.	Ł-8	Przeznaczony do wykonywania remontów bieżących i średnich oraz przeglądów i kontroli technicznej ogólnowojskowego sprzętu radiowego zakresu KF, a mianowicie: radiostacji średniej i dużej mocy, radiostacji małej mocy, odbiorników radiowych, namierników radiowych. Zamontowany w specjalnym nadwoziu typu 117 AUM samochodu terenowego STAR-660.	Warsztaty /oddziały remontowe/ łączności armii i frontu oraz samodzielne oddziały łączności armii i frontu	Pięć stanowisk pracy: - czterech radioelektryków; - mechanika. Możliwość rozwinięcia wyośnogo stanowiska w namiocie bocznym	Pięć osób, + kierowca
7.	Ł-10	Przeznaczony do wykonywania remontów bieżących i średnich oraz okresowych przeglądów i kontroli technicznej sprzętu teletechnicznego, a mianowicie: urządzeń telefonii i telegrafii wielokrotnej, łącznic telefonicznych i telegraficznych, aparatów telefonicznych i telekopiiowych, dalekopisów, kabli polowych. Zamontowany w specjalnym nadwoziu typu 117 AUM samochodu terenowego STAR-660.	Warsztaty /oddziały remontowe/ łączności armii i frontu oraz samodzielne oddziały łączności szczebla armii i frontu	Pięć stanowisk pracy: - trzech telemechaników; - mechanika telegrafu; - mechanika. Możliwość rozwinięcia wyośnogo stanowiska w namiocie bocznym	
8.	Ł-9	Przeznaczony do wykonywania remontów bieżących i średnich oraz przeglądów i kontroli technicznej stacji radioliniowych szczebla taktycznego i operacyjnego. Zamontowany w specjalnym nadwoziu typu 117 AUM samochodu terenowego STAR-660.	Warsztaty /oddziały remontowe/ łączności armii i frontu oraz samodzielne oddziały radioliniowo-kablowe szczebla armii i frontu	Pięć stanowisk pracy	Pięć osób + kierowca
9.	Ł-11	Przeznaczony do wykonywania przeglądów i okresowych kontroli stanu technicznego oraz remontów bieżących i awaryjnych zespołów prądowców. Równocześnie może być wykorzystany do prac mechanicznych wynikających z zakresu remontowego sprzętu łączności. Zamontowany w specjalnym nadwoziu typu 117 AUM samochodu terenowego STAR-660.	Warsztaty /oddziały remontowe/ łączności armii i frontu oraz samodzielne oddziały łączności szczebla armii i frontu.	Cztery stanowiska pracy: - ślusarz-tokarz; - ślusarz-mechanik; - dwóch elektromechaników. Możliwość rozwinięcia wyośnogo stanowiska w namiocie bocznym do prac mechanicznych lub elektromechanicznych	Cztery osoby + kierowca
10.	Ł-12	Przeznaczony do wykonywania przeglądów technicznych oraz napraw i legalizacji specjalistycznej aparatury pomiarowej wchodzącej w skład wyposażenia warsztatów łączności szczebla taktycznego i operacyjnego oraz przyrządów pomiarowych wchodzących w skład wyposażenia warsztatów łączności frontu. Zamontowany w specjalnym nadwoziu typu 117 AUM samochodu terenowego STAR-660.	Warsztaty /oddziały remontowe/ łączności frontu	Trzy stanowiska do naprawy przyrządów pomiarowych oraz jedno do ich legalizacji	Cztery osoby + kierowca
11.	ZM-23	Magazyn warsztatowy przeznaczony do przewozu części zamiennych i materiałów naprawczych. Zestaw magazynowy jest tak skonstruowany, aby istniała możliwość montowania go w nadwoziach samochodów ciężarowych typu STAR-28 lub STAR-29.	Warsztaty /oddziały remontowe/ łączności armii i frontu oraz samodzielne oddziały łączności szczebla armii i frontu	24 segmenty indywidualne wyposażone w wymiowane szufłady /skrzynki/	Magazynier + kierowca

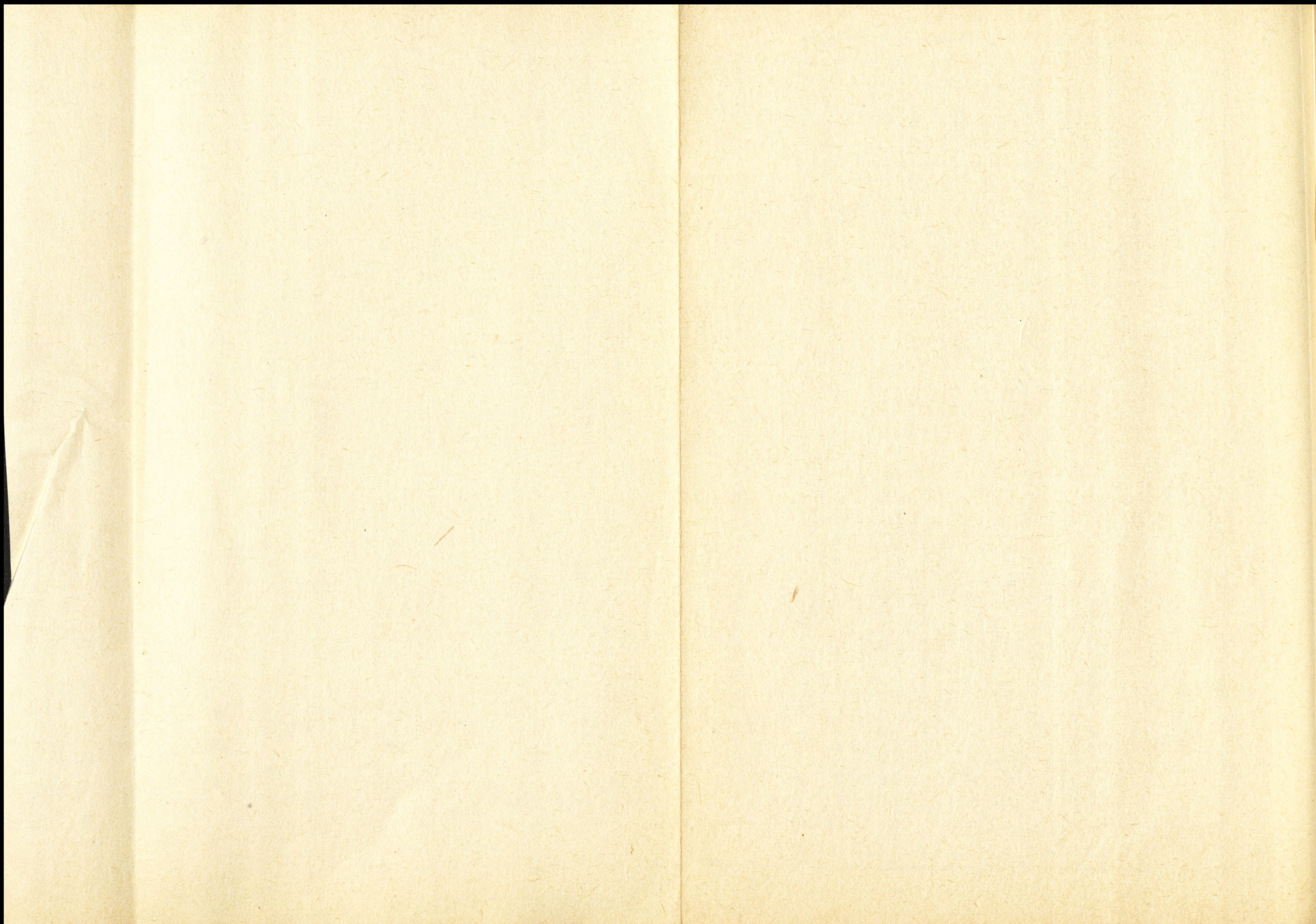
MOC PRODUKCYJNA ORGANÓW REMONTOWYCH POSZCZEGÓLNYCH SZCZEBLI DOWODZENIA

/dla celów ćwiczebnych/

Lp.	Organa remontowe	Czas pracy na jednym miejscu rozmieszczenia w godz.	Ilość osób zaangażowanych do remontu: o pełnych zdolnościach produkcyjnych	o niepełnych zdolnościach produkcyjnych	Moc produkcyjna w roboczogodzinach na dobę
1.	Poddział remontowy pułku /pz, pcz/ w składzie ZT	10	3		30
2.	Poddział remontowy batalionu łączności dywizji	12	5	2	72
3.	Poddział remontowy batalionu remontowego dywizji	12	8	3	114
4.	Poddział remontowy pułku łączności armii	16	28	7	504
5.	Poddział remontowy pułku radioliniowo-kablowego armii	16	22	4	416
6.	Poddział remontowy ABROT	12	5		60
7.	Kompania remontu sprzętu łączności ABR	2-3 doby /czas roboczy 16 godz. na dobę/	51	10	896

Uwagi:

- Do obliczenia czasu pracy poddziału remontowego na jednym miejscu rozmieszczenia przyjęto następujące współczynniki efektywnego wykorzystania czasu roboczego:
 - dla warsztatów oddziałów wchodzących w skład ZT - 0,50
 - dla warsztatów dywizji - 0,65
 - dla warsztatów związków i oddziałów szczebla armijnego - 0,70
- Do osób o pełnych zdolnościach produkcyjnych zaliczono etatowy personel poszczególnych warsztatów łączności. Natomiast do osób o niepełnych zdolnościach produkcyjnych - kierowców-mechaników i połowę personelu stacji ładowania akumulatorów, naliczając im 50% czasu pracy.
- Dla pozostałych organizacyjnych oddziałów ZT oraz związków i oddziałów rodzajów wojsk armii, dysponujących warsztatami łączności typu Ł-1 i Ł-4 należy obliczyć moc produkcyjną wg danych zawartych w pozycji 1.6.

PRACOCHELONNOŚĆ REMONTÓW
BIEŻĄCYCH I ŚREDNICH SPRZĘTU ŁĄCZNOŚCI W WARUNKACH
POLOWYCH

Lp.	Grupy sprzętu łączności	Rodzaj remontów	
		bieżący /w godz./	średni /w godz./
1.	Radiostacje dużej mocy	50	150
2.	Radiostacje średniej mocy	30	90
3.	Radiostacje małej mocy, odbiorniki, radiotelefony, wzmacniacze	5	15
4.	Stacje radioliniowe szczebla operacyj- nego	40	120
5.	Stacje radioliniowe szczebla taktycznego	20	60
6.	Aparatownie łączności, wozy dowodzenia, warsztaty łączności	25	75
7.	Dalekopisy, urządzenia telekopiowe, szyfrowe, utajniające	5	15
8.	Stacje zakłóceń radiowych	40	120
9.	Namierniki radiowe	25	75
10.	Aparaty telefoniczne	0,5	1,5
11.	Łącznice telefoniczne 10 NN	1	3
12.	Łącznice telefoniczne 40 NN	5	15
13.	Polowe stacje ładowania akumulatorów	4	12

Uwaga:

- Pracochłonność remontu dla poszczególnych typów środków łączności określa się wg norm grup sprzętu podanych w powyższej tabeli.
- Ilość roboczogodzin przewidzianych na remont poszczególnych grup sprzętu podaje maksymalny czas remontu.

Załącznik nr 12

MAKSYMALNY CZAS REMONTU OKREŚLONEGO EGZEMPLARZA SPRZĘTU
ŁĄCZNOŚCI, KTÓRY MOŻE BYĆ WYKONYWANY PRZEZ ORGANA
REMONTOWE WOJSK ŁĄCZNOŚCI NA POSZCZEGÓLNYCH SZCZEBŁACH
DOWODZENIA

Lp.	Szczęble dowodzenia	Czas pracy na jed- nym miejscu roz- mieszczenia w godzinach/dobach/	Cykl technologi- czny przy remocje pojedynczego egzem- plarza sprzętu w godzinach	Ilość pracownikó w na pojedynczy egzemplarz sprzę- tu	Pracochłonność re- montu pojedynczego egzemplarza sprzę- tu w roboczogodzi- nach
1.	Oddziały organiczne ZT	10	8	3	24
2.	Batalion łączności ZT	12	10	3	30
3.	Batalion remontowy ZT	12	10	3	30
4.	Związki i oddziały rodzajów wojsk armii	12	10	3	30
5.	Oddziały łączności armii	16	12	4	48
6.	Kompania remontu sprzętu łączności ABR	2-3 doby	24	4	96
7.	Batalion remontu sprzętu łączności FBR	3-4 doby	48	4	192

- Uwaga: 1. Dopuszczalny maksymalny czas remontu jest uwidoczniiony w ostatniej rubryce.
2. Powyższe normy przyjęto dla pojedynczego egzemplarza sprzętu łączności o średniej złożoności konstrukcyjnej i remontowej.

ŚREDNIE DOBOWE MOŻLIWOŚCI RE-MONTOWE ORGANÓW REMONTOWYCH WOJSK ŁĄCZNOŚCI NA
POSZCZEGÓLNYCH SZCZEBŁACH DOWODZENIA

Lp.	Grupy sprzętu	Szczepła dowodzenia																			
		pz.pcz /4 jedn./		pozostałe oddziały ZT		batalion łączności ZT		batalion remontowy ZT		razem w ZT		pł armii		prk armii		pozostałe związki i oddziały rodzajów wojsk armii		kraj ABR		brak FBR	
		rodz. rem.		rodz. rem.		rodz. rem.		rodz. rem.		rodz. rem.		rodz. rem.		rodz. rem.		rodz. rem.		rodz. rem.		rodz. rem.	
		bż.	śr.	bż.	śr.	bż.	śr.	bż.	śr.	bż.	śr.	bż.	śr.	bż.	śr.	bż.	śr.	bż.	śr.	bż.	śr.
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22		
1.	Radiostacje dużej mocy																				
2.	Radiostacje średniej mocy					1		1		2		1	1		4			1		5	
3.	Radiostacje małej mocy, odbiorniki, radiotelefony, wzmacniacze	16		6		5		2		29		1	1	1	44			20		45	
4.	Stacje radioliniowe szczepła operacyjnego												1							1	
5.	Stacje radioliniowe szczepła taktycznego												2	1				1		2	
6.	Aparatownie łączności, wozy dowodzenia, warsztaty łączności			1		1		3		5		2	1	2	1	4		1		4	
7.	Dalekopisy, urządzenia teleskopowe, szyfrowe, utajniające											2	1	1	1			2		3	
8.	Stacje zakłóceń radiowych																			1	
9.	Namierniki radiowe																			1	
10.	Aparaty telefoniczne	12		5		4				21		5	5	4	4	48		10		40	
11.	Łącznice telefoniczne 10 NN	4		1						5						13					
12.	Łącznice telefoniczne 40 NN																	1		1	
13.	Polowe stacje ładowania akumulatorów																	1		1	

Uwaga: 1. Możliwości remontowe pododdziałów remontowych oddziału gospodarczego i związku taktycznego obliczone zostały dla sprzętu, którego uszkodzenie nie przekracza 15% sprawności technicznej i przy założeniu, że przy remoncie pomaga etatowa obsługa, której czas nie jest uwzględniony.
2. Kompania remontu sprzętu łączności ABR może wykonać remonty bieżące w wymiarze trzykrotnie wyższym w stosunku do wykazanej ilości remontów średnich.

WYKAZ UKOMPLETOWANIA I STANU TECHNICZNEGO SPRZĘTU ŁĄCZNOŚCI W ARMII

Lp.	Wyszczególnienie sprzętu	Jedn.	Ilość sprzętu sprawnego Ilość strat w okresie od dnia do dnia														Straty w okresie od do				Możliwości uzupełnienia strat w okresie od do								
			... pułk łączności		... pułk radioliniowo-kablowy		... DZ		DPanc		... ABROT		idg. Razem w związkach i oddziałach armii		Razem		w tym:		z rezerwy lub dostaw		z remontu w organach rejonowych		Razem						
			S	N	S	N	S	N	S	N	S	N	S	N	Ilość	%	Bezpowrotne bieżącego	średniego	głównego	Procentowe ukończenia na dzień	z rezerwy lub dostaw	oddziałów i związków tak zwanych	król ABR	wyższego szczebla	ilość	%			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	

Uwaga: S - ilość sprzętu sprawnego
N - ilość strat w sprzęcie

~~TAJNE~~

Egz.nr ...

WYKAZ STANU I URZUTOWANIA ZAPASÓW MATERIAŁOWYCH
w armii na dzień

Lp.	Zapasy materiałowe	Urzutowanie zapasów materiałowych																								Uwagi
		w oddziałach łączności armii												w związkach i oddziałach armii												
		... pł			...prlk			krsł ABR			PSSł			...DZ			...DPanc			...ABROT			itd.			
		N	S	B	N	S	B	N	S	B	N	S	B	N	S	B	N	S	B	N	S	B				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25		
1.	Części zamienne /wg rodzajów komple- tów remontowych/																									
2.	Materiały eksploata- cyjne i konserwacyj- ne																									

Uwaga:

- N - należność
S - stan faktyczny
B - brak

- stan wys. w 27.6

22.6

2

27.

WYKAZ STANU TECHNICZNEGO I ZABEZPIECZENIA REMONTU SPRZĘTU ŁĄCZNOŚCI
W ARMII

Lp.	Typ sprzętu łączności	Stan sprzętu łączności	Stan sprzętu i wykaz realizacji zadań remontowych na dzień godz.						Stan sprzętu i wykaz realizacji zadań remontowych na dzień godz.						itd.
			Realizacja remontów:						Realizacja remontów:						
			ilość sprzętu	w oddziałach ZT	w oddziałach łączności armii	w krsł ABR	razem w armii	przekazano do org. remon. wyższego szczebla	ilość sprzętu	w oddziałach ZT	w oddziałach łączności armii	w krsł ABR	razem w armii	przekazano do org. rem. wyższego szczebla	
		zniszczono bezpowrotnie													
		wymaga bieżącego													
		remontu średniego													
		głównego													
		zwrócono do eksploatacji													
		znajduje się w eksploatacji													
		zniszczono bezpowrotnie													
		wymaga bieżącego													
		remontu średniego													
		głównego													
		zwrócono do eksploatacji													
		znajduje się w eksploatacji													

itd.

БИБЛИОТЕКА НАУКОВИ АС. 01
Академска Библиотека

~~43588~~

